
SFS 1997:483

Utkom från trycket
den 25 juni 1997

Skattebetalningslag;

utfärdad den 12 juni 1997.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

1 kap. Tillämpningsområde och definitioner**Lagens tillämpningsområde**

1 § Denna lag gäller vid bestämmande, debitering, redovisning och betalning av

1. sådan skatt eller avgift som avses i 1 kap. 1 § första stycket taxeringslagen (1990:324),
2. avgift enligt lagen (1981:691) om socialavgifter,
3. skatt enligt lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster,
4. skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200),
5. avgift enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift,
6. skattetillägg och förseningsavgift i fråga om sådan skatt eller avgift som avses i 1-5 samt förseningsavgift enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152), och
7. ränta på skatt, skattetillägg eller avgift som avses i 1-6.

2 § Lagen gäller också vid redovisning och betalning av

1. skatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta,
2. skattetillägg och förseningsavgift i fråga om sådan skatt som avses i 1, och
3. ränta på skatt, skattetillägg eller avgift som avses i 1 och 2.

¹ Prop. 1996/97:100, bet. 1996/97:SkU23, rskr. 1996/97:276.

3 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma innebörd som i de lagar som anges i 1 och 2 §§ samt i 1 kap. 1 § taxeringslagen (1990:324), om inte annat anges i detta kapitel eller framgår av sammanhanget. Med arbetsgivaravgift avses dock även sådan särskild löneskatt och allmän löneavgift som en arbetsgivare är skyldig att betala enligt 1 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster och 1 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift.

4 § Vad som sägs i denna lag om skatt och skattskyldig gäller även

1. avgift och avgiftsskyldig,

2. belopp som skall dras från ersättning för arbete, ränta eller utdelning för betalning av preliminär skatt (avdragen skatt) och den som är skyldig att göra sådant avdrag, samt

3. skattetillägg, förseningsavgift och ränta och den som är skyldig att betala skattetillägg, avgift eller ränta.

Med skatt likställs

1. belopp som någon annan än den skattskyldige är betalningsskyldig för enligt denna lag eller, såvitt gäller belopp som har debiterats enligt denna lag, 2 kap. 20 § lagen (1981:1102) om handelsbolag och enkla bolag, och

2. belopp som betalats tillbaka till den skattskyldige men som på grund av ett senare beskattningsbeslut skall betalas in igen till skattemyndigheten.

Med skattskyldig likställs

1. handelsbolag även om det inte är skyldigt att betala någon av de skatter som anges i 1 §,

2. den som har rätt till återbetalning av ingående mervärdesskatt enligt 10 kap. 9-13 §§ mervärdesskattelagen (1994:200),

3. den som utan att vara skattskyldig här i landet har fått en F-skattsedel enligt 4 kap. 7 eller 8 §, och

4. den som skattemyndigheten enligt 23 kap. 3 § har beslutat skall svara för redovisning och betalning av skatt som hänför sig till verksamhet som bedrivs genom ett enkelt bolag eller partrederi.

5 § Vad som sägs i denna lag om handelsbolag gäller, om inte annat föreskrivs, även europeiska ekonomiska intressegrupperingar (EEIG).

6 § I denna lag avses med

arbetsgivare: den som betalar ut ersättning för arbete,

arbetstagare: den som tar emot ersättning för arbete,

beskattningsår: beskattningsår enligt kommunalskattelagen (1928:370), lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt eller mervärdesskattelagen (1994:200) eller, i fråga om skatt som inte avses i någon av de nämnda lagarna, kalenderåret för vilket skatten skall betalas,

inkomstår: kalenderåret före taxeringsåret,

näringsverksamhet: verksamhet av sådant slag att intäkt i verksamheten, om den är skattepliktig här i landet, enligt bestämmelserna i 22 § kommunalskattelagen eller 2 § 1 mom. lagen om statlig inkomstskatt räknas till inkomstslaget näringsverksamhet för den som bedriver verksamheten eller, när verksamheten bedrivs av ett handelsbolag, för någon delägare i bolaget,

överskjutande ingående mervärdesskatt: den del av ingående mervärdesskatt som överstiger utgående mervärdesskatt.

2 kap. Beslutande myndighet

Beslut som rör fysiska personer

1 § Beslut enligt denna lag som rör en fysisk person fattas av skattemyndigheten i det län där den fysiska personen författingsenligt skall vara folkbokförd den 1 november året före det år då beslutet skall fattas.

För den som har varit bosatt eller stadigvarande vistats här i landet under någon del av det år då beslut skall fattas men som inte skall ha varit folkbokförd här den 1 november året före fattas beslut av skattemyndigheten i det län där den fysiska personen först varit bosatt eller stadigvarande vistats.

För den som skall anses bosatt här i landet på grund av sådan väsentlig anknytning som avses i punkt 1 andra stycket av anvisningarna till 53 § kommunalskattelagen (1928:370), fattas beslut av skattemyndigheten i det län där den kommun ligger till vilken anknytningen var starkast under året före det år då beslutet skall fattas.

Första-tredje styckena gäller inte om annat följer av 3-5 §§. Om behörig myndighet inte finns, fattas beslut av Skattemyndigheten i Stockholms län.

Beslut som rör juridiska personer

2 § Beslut som rör ett handelsbolag fattas av skattemyndigheten i det län där bolaget enligt uppgift i handelsregistret har sitt huvudkontor.

Beslut som rör en europeisk ekonomisk intressegruppering fattas av skattemyndigheten i det län där intressegrupperingen har sitt säte.

Beslut som rör någon annan juridisk person än som avses i första eller andra stycket fattas av skattemyndigheten i det län inom vilket styrelsen eller förvaltningen har sitt säte. Beslut som rör en skattskyldigs dödsbo fattas dock av den myndighet som senast var behörig att fatta beslut som rörde den skattskyldige.

Första-tredje styckena gäller inte om annat följer av 3-5 §§. Om en juridisk person har upplösts fattas beslut av den senast behöriga myndigheten. Om behörig myndighet inte finns fattas beslut av Skattemyndigheten i Stockholms län.

Beslut som rör registrerade skattskyldiga

3 § Beslut som rör en skattskyldig som registrerats enligt 3 kap. 1 § fattas av skattemyndigheten i det län där den skattskyldige är registrerad om inte annat följer av 5 §.

Beslut i fråga om vissa gemenskapsinterna förvärv

4 § Beslut som rör den som är mervärdesskattskyldig endast på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 mervärdesskattelagen (1994:200) fattas av Skattemyndigheten i Dalarnas län.

Överflyttning av ärenden och uppgifter

5 § En skattemyndighet får uppdra åt en annan skattemyndighet att fatta beslut i ett visst ärende eller en viss grupp av ärenden. Sådant uppdrag får ges endast om den andra myndigheten går med på det och om det inte medför avsevärda besvär för den som beslutet rör.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får besluta att uppgifter som enligt denna lag skall fullgöras av en viss skattemyndighet i stället skall fullgöras av en annan skattemyndighet.

6 § Om den skattskyldige har gett in en handling inom föreskriven tid till en annan skattemyndighet än rätt skattemyndighet, skall handlingen ändå anses ha kommit in i rätt tid. Handlingen skall då omedelbart sändas över till rätt skattemyndighet med uppgift om den dag då handlingen kom in till myndigheten.

Om den skattskyldige inom föreskriven tid har gett in en begäran om omprövning till en allmän förvaltningsdomstol, får skattemyndigheten ändå pröva ärendet. Begäran skall då omedelbart sändas över till den skattemyndighet som fattat beslutet med uppgift om den dag då begäran kom in till domstolen.

Första stycket gäller även vid inbetalning av skatt.

Riksskatteverkets befogenheter

7 § Riksskatteverket får överta de befogenheter som en skattemyndighet har enligt 14 kap.

Riksskatteverket har befogenhet att fatta sådana beslut om förseningsavgift enligt 15 kap. 6 och 7 §§ som rör en periodisk sammanställning, om sammanställningen skall lämnas till Riksskatteverket.

Avgörande i skattenämnd

8 § Om ett beskattningsärende som avses i denna lag har ett nära samband med ett taxeringsärende som enligt 2 kap. 4 § taxeringslagen (1990:324) skall avgöras i en skattenämnd, får även beskattnings ärendet avgöras i skattenämnden, om det är lämpligt att ärendena prövas i ett sammanhang.

3 kap. Registrering och skattekonton

Registrering

1 § Skattemyndigheten skall registrera

1. den som är skyldig att göra skatteavdrag enligt 5 kap. eller betala arbetsgivaravgifter, och

2. den som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200), med undantag av den som är skattskyldig endast på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 mervärdesskattelagen.

En fysisk person skall för visst år vara registrerad hos den skattemyndighet som enligt 2 kap. 1 § första-tredje styckena är behörig att fatta beslut som rör den personen.

En juridisk person skall för visst år vara registrerad hos den skattemyndig-

het som den 1 november året före enligt 2 kap. 2 § första-tredje styckena var behörig att fatta beslut som rör den personen. Om inte någon skattemyndighet var behörig att fatta beslut som rör den juridiska personen vid nämnda tidpunkt, skall registreringen ske hos den skattemyndighet som därefter först fick sådan behörighet.

I samband med ett beslut enligt 2 kap. 5 § får beslutas att registreringen skall ske hos den skattemyndighet som tar över behörigheten att fatta beslut.

Anmälan för registrering

2 § Den som avser att bedriva näringsverksamhet och som skall registreras enligt 1 § skall anmäla sig för registrering hos skattemyndigheten.

Den som driver flera verksamheter som medför skattskyldighet för mervärdesskatt, skall göra en anmälan för varje verksamhet.

Om inte något hindrar det skall anmälan göras senast två veckor innan den verksamhet som medför anmälningsplikt påbörjas eller övertas. Den vars verksamhet är yrkesmässig endast enligt 4 kap. 3 § första stycket 1 eller 2 och andra stycket mervärdesskattelagen (1994:200) och som enligt 10 kap. 31 § i denna lag skall redovisa mervärdesskatten i självdeklarationen anses ha fullgjort anmälningskyldigheten genom att lämna deklarationen.

3 § Om ett förhållande som har tagits upp i en anmälan om registrering har ändrats, skall den som gjort anmälan underrätta skattemyndigheten om ändringen. Om inte något hindrar det skall underrättelsen lämnas inom två veckor från det att ändringen inträffade.

Föreläggande

4 § Skattemyndigheten får förelägga den som inte gör anmälan enligt 2 § eller inte lämnar underrättelse enligt 3 §, att fullgöra sin skyldighet eller att lämna sådana uppgifter som behövs för att avgöra om skyldighet att göra anmälan eller lämna underrättelse finns.

Skattekonton

5 § Skattemyndigheten skall upprätta ett skattekonto för varje person som är skattskyldig enligt denna lag.

Skattemyndigheten får besluta att en person skall ha fler än ett skattekonto.

På skattekontot skall skattemyndigheten registrera skatt som skall betalas in eller betalas tillbaka enligt ett beskattningsbeslut, avdragen A-skatt, gjorda inbetalningar och utbetalningar samt belopp som har lämnats för in- och utbetalning. Belopp som skall betalas in registreras på förfallodagen. Belopp som skall tillgodoräknas registreras så snart underlag finns.

6 § Skattemyndigheten skall dels årligen, dels månatligen stämma av inbetalda och andra tillgodoförda belopp mot påförda belopp. Någon avstämning behöver dock inte göras då inte något annat belopp än ränta har tillgodoförts eller påförts.

En avstämning av skattekontot skall också göras när den skattskyldige begär det, om inte särskilda skäl talar mot det.

Den årliga avstämningen skall göras sedan den slutliga skatten har registrerats.

4 kap. Preliminär skatt och skattsedel på sådan skatt

Skyldighet att betala preliminär skatt

1 § Preliminär skatt för en skattskyldig skall betalas för inkomståret med belopp som så nära som möjligt kan antas motsvara den slutliga skatten enligt den årliga taxeringen året efter inkomståret.

2 § Den preliminära skatten skall betalas genom skatteavdrag (*A-skatt*) eller enligt särskild debitering (*F-skatt* eller *särskild A-skatt*).

3 § Skatteavdrag görs av den som betalar ut ersättning för arbete, ränta eller utdelning enligt vad som anges i 5 kap.

4 § F-skatt betalas av den som har fått en F-skattsedel. Av 5 kap. framgår att skatteavdrag i vissa fall skall göras även för den som har fått en F-skattsedel.

5 § Särskild A-skatt betalas av den skattskyldige efter beslut av skattemyndigheten. Sådant beslut får meddelas endast beträffande den som inte har fått en F-skattsedel och tillämpas endast beträffande sådan ersättning för vilken det inte skall göras skatteavdrag enligt 5 kap.

Beslut om särskild A-skatt får meddelas under förutsättning att överensstämmelsen mellan den preliminära skatten och den beräknade slutliga skatten därigenom kan antas bli bättre än om endast skatteavdrag görs.

Skattsedel på preliminär skatt

6 § Skattemyndigheten skall för varje inkomstår utfärda skattsedlar på preliminär skatt. För sådan skatt skall det finnas två slag av skattsedlar (*F-skattsedel* och *A-skattsedel*).

Utfärdande av F-skattsedel

7 § En F-skattsedel skall, om inte annat följer av 8, 10 eller 11 §, efter ansökan utfärdas för den som bedriver eller kan antas komma att bedriva näringsverksamhet här i landet.

8 § En F-skattsedel skall utan ansökan utfärdas för den som vid utgången av närmast föregående inkomstår hade en sådan skattsedel.

9 § Skattemyndigheten får i fråga om fysiska personer besluta att en F-skattsedel skall utfärdas under villkor att den åberopas endast i personens näringsverksamhet. Villkoret skall framgå av skattsedeln.

10 § En F-skattsedel får inte utfärdas för en delägare i ett handelsbolag enbart på grund av delägarrens intäkter från bolaget.

11 § En F-skattsedel får inte utfärdas

1. för den som har fått en tidigare utfärdad F-skattsedel återkallad enligt 13 § 3 eller 8 förrän två år efter återkallelsebeslutet,

2. för den som har fått en tidigare utfärdad F-skattsedel återkallad enligt 13 § 2, 4-7 eller 9, så länge grunden för återkallelsen finns kvar, eller

3. för den som inte har haft någon F-skattsedel men som skulle ha fått en sådan skattsedel återkallad på grund av något förhållande som avses i 13 §.

För den som inte har haft någon F-skattsedel men som skulle ha fått en sådan skattsedel återkallad på grund av något förhållande som avses i 13 § 8 får en F-skattsedel inte utfärdas förrän två år efter det att företagets eller bolagets F-skattsedel återkallades eller företaget eller bolaget försattes i konkurs.

Om det finns särskilda skäl, får en F-skattsedel utfärdas trots vad som sägs i första och andra styckena.

F-skattebevis

12 § För den som får en F-skattsedel skall skattemyndigheten också utfärda ett F-skattebevis. Villkor enligt 9 § skall framgå av F-skattebeviset.

Återkallelse av F-skattsedel

13 § Skattemyndigheten skall återkalla en F-skattsedel, om innehavaren

1. begär att skattsedeln skall återkallas,

2. upphör att bedriva näringsverksamhet här i landet,

3. inte följer villkor som har meddelats enligt 9 § eller på annat sätt missbrukar sin F-skattsedel och missbruket inte är obetydligt,

4. inte följer ett föreläggande att lämna särskild självdeklaration eller, i fråga om handelsbolag, uppgifter som avses i 2 kap. 25 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter, eller endast lämnar en handling med så bristfälligt innehåll att den uppenbarligen inte kan ligga till grund för taxering,

5. brister i redovisning eller betalning av skatt enligt denna lag i en utsträckning som inte är obetydlig,

6. har meddelats näringsförbud,

7. är i konkurs,

8. är eller har varit företagsledare i ett fåmansföretag eller i ett fåmansägt handelsbolag och det finns eller fanns förutsättningar att återkalla företagets eller bolagets F-skattsedel på grund av ett förhållande som kan hänföras till företagsledaren, eller

9. är ett fåmansföretag eller ett fåmansägt handelsbolag och en företagsledare i företaget eller bolaget har handlat på ett sådant sätt att en F-skattsedel inte får utfärdas för företagsledaren på grund av ett förhållande som avses i 3-8.

14 § Om det finns särskilda skäl, får skattemyndigheten avstå från återkallelse av en F-skattsedel trots vad som sägs i 13 §.

15 § Om en F-skattsedel har återkallats, får skattemyndigheten förelägga innehavaren att överlämna F-skattsedeln och F-skattebeviset till myndigheten.

Skattemyndigheten får lämna uppgift om återkallelsen till de berörda uppdragsgivare som myndigheten känner till.

Utfärdande av A-skattsedel

16 § En A-skattsedel skall på begäran utfärdas för

1. skattskyldig som inte har en F-skattsedel, och
2. skattskyldig som har en F-skattsedel med villkor enligt 9 §.

5 kap. Skatteavdrag

Skyldighet att göra skatteavdrag

1 § Den som betalar ut ersättning för arbete, ränta eller utdelning är skyldig att göra skatteavdrag enligt bestämmelserna i detta kapitel vid varje tillfälle då utbetalning sker.

Skatteavdrag från ersättning för arbete

2 § Skatteavdrag skall, om inte annat följer av 3-5 §§, göras från kontant ersättning för arbete.

Med ersättning för arbete likställs i denna lag

1. pension,
2. livränta som inte är ersättning för avyttrade tillgångar,
3. sådan ersättning vid sjukdom eller olycksfall som avses i 32 § 1 mom. första stycket e och g kommunalskattelagen (1928:370) samt ersättning som avses i tredje stycket samma moment,
4. sjukpenning och annan ersättning som avses i punkt 11 av anvisningarna till 22 § och punkt 12 av anvisningarna till 32 § kommunalskattelagen,
5. ersättning för förlorad arbetsförtjänst och för intrång i näringsverksamhet,
6. undantagsförmåner och sådant periodiskt understöd eller sådan liknande periodisk utbetalning för vilken givaren enligt 23 § kommunalskattelagen är berättigad till avdrag, och
7. behållning på pensionssparkonto som skall avskattas enligt 32 § 1 mom. första stycket j kommunalskattelagen på grund av att pensionsparavtalet har upphört att gälla eller att behållningen tagits i anspråk vid utmätning, konkurs eller ackord.

3 § Skatteavdrag skall inte göras, om

1. ersättningen är mindre än 100 kronor,
2. det kan antas att det som utbetalaren kommer att betala ut till mottagaren under inkomståret inte uppgår till 1 000 kronor,
3. utbetalarens sammanlagda ersättning för arbete till mottagaren understiger 10 000 kronor under inkomståret och utbetalaren är en fysisk person eller ett dödsbo samt vad som betalas ut inte utgör utgift i en av utbetalaren bedriven näringsverksamhet,
4. ersättningen betalas ut till en idrottsutövare av en sådan ideell förening som avses i 7 § 5 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt och som har till huvudsakligt syfte att främja idrottslig verksamhet och ersättningen under inkomståret understiger ett halvt basbelopp enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring,

5. ersättningen betalas ut av ett handelsbolag till en delägare i bolaget,
6. ersättningen är familjebidrag till någon som tjänstgör inom totalförsvaret, eller
7. ersättningen är sjukpenning eller annan ersättning som avses i punkt 11 av anvisningarna till 22 § kommunalskattelagen (1928:370) till mottagare som debiterats preliminär skatt för inkomståret.

4 § Skatteavdrag skall inte göras från ersättning som betalas ut till

1. staten, landsting, kommuner, kommunalförbund eller kyrkliga kommuner,
2. fysiska personer som inte är bosatta i Sverige,
3. utländska juridiska personer, eller
4. mottagare som visar upp ett sådant beslut om befrielse från skatteavdrag som avses i 10 eller 11 §.

Första stycket 2 och 3 gäller inte, om ersättningen betalas ut för näringsverksamhet som mottagaren bedriver från ett fast driftställe här i landet.

5 § Skatteavdrag skall inte heller göras, om den som tar emot ersättningen har en F-skattsedel antingen när ersättningen för arbetet bestäms eller när den betalas ut. En uppgift om innehav av F-skattsedel får godtas, om den lämnas i en anbudshandling, en faktura eller någon jämförlig handling som även innehåller utbetalarens och betalningsmottagarens namn och adress samt betalningsmottagarens personnummer eller organisationsnummer. Uppgiften om innehav av F-skattsedel får dock inte godtas, om den som betalar ut ersättningen känner till att uppgiften är oriktig.

Om betalningsmottagaren har F-skattsedel med sådant villkor som avses i 4 kap. 9 §, får skatteavdrag underlåtas endast om F-skattsedeln åberopas skriftligen.

6 § Även om mottagaren har F-skattsedel skall skatteavdrag göras från ersättning från semesterkassa samt från pension, sjukpenning och annan ersättning som avses i 2 § andra stycket.

Anmälningskyldighet

7 § Om den som tar emot ersättning för ett utfört arbete har en F-skattsedel utan villkor enligt 4 kap. 9 § eller åberopar en F-skattsedel med sådant villkor trots att det är uppenbart att arbetet har utförts under sådana förhållanden att den som utfört arbetet är att anse som anställd hos den som betalar ut ersättningen för arbetet, skall utbetalaren skriftligen anmäla detta till skattemyndigheten.

Skatteavdrag från ränta och utdelning

8 § Skatteavdrag skall, om inte annat följer av 9 §, göras från sådan ränta och utdelning som lämnas i pengar och som kontrolluppgift skall lämnas för enligt 3 kap. 22 och 23 §§ eller enligt 3 kap. 27 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter.

9 § Skatteavdrag skall inte göras från

1. ränta på ett konto, om räntan är mindre än 100 kronor,
2. ränta eller utdelning till juridiska personer, med undantag för svenska dödsbon,
3. ränta eller utdelning till fysiska personer som inte är bosatta i Sverige,
4. ränta eller utdelning som enligt dubbelbeskattningsavtal är helt undantagen från beskattning i Sverige,
5. ränta på ett förfogarkonto som avses i 3 kap. 57 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter, om räntan är mindre än 1 000 kronor,
6. ränta på ett konto för klientmedel,
7. ränta som betalas ut tillsammans med ett annat belopp, om det är okänt för utbetalaren hur stor del av utbetalningen som utgör ränta och utbetalaren därför skall redovisa hela beloppet i kontrolluppgift enligt 3 kap. 22 § sista stycket lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter, eller
8. ränta eller utdelning som ett utländskt företag skall lämna kontrolluppgift för enligt 3 kap. 32 b § lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter.

Beslut om befrielse från skatteavdrag

10 § Skattemyndigheten får besluta att skatteavdrag inte skall göras från viss ersättning för arbete,

1. om ersättningen betalas ut till någon som inte är skattskyldig för den i Sverige och överenskommelse inte har träffats med den stat där ersättningen skall beskattas om att skatteavdrag skall göras här i landet, eller

2. om skatteavdraget, med hänsyn till den skattskyldiges inkomst- eller anställningsförhållanden eller på grund av andra särskilda skäl, skulle medföra avsevärda besvär för arbetsgivaren.

11 § Skattemyndigheten får, utom i de fall som avses i tredje stycket, besluta att skatteavdrag enligt denna lag inte skall göras för

1. en arbetstagare som är bosatt här i landet men utför arbete i en annan stat som Sverige har träffat överenskommelse med för undvikande av att preliminär skatt tas ut i mer än en av staterna, eller

2. en arbetstagare som är bosatt i en sådan stat som anges under 1 men utför arbete här i landet.

En förutsättning för beslut enligt första stycket är att avdrag för preliminär skatt på grund av arbetet görs i den andra staten.

Om det råder tvist om i vilken stat den preliminära skatten skall tas ut och om Riksskatteverket träffar överenskommelse med behörig myndighet i den andra staten om att skatten skall tas ut där, får Riksskatteverket besluta att skatteavdrag enligt denna lag inte skall göras.

Skyldighet att lämna uppgift om skatteavdrag

12 § Den som betalar ut ersättning för arbete skall vid varje utbetalningstillfälle lämna mottagaren uppgift om skatteavdragets belopp.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om undantag från första stycket i de fall avdraget är lika stort som vid det närmast föregående utbetalningstillfället.

Skyldighet att tillämpa vissa beslut

13 § Ett beslut om skatteavdrag enligt 8 kap. 11, 27, 28 eller 29 § skall följas senast från och med det första utbetalningstillfället som infaller sedan två veckor har gått efter det att den som skall göra avdraget fick del av beslutet.

Återbetalning av skatteavdrag

14 § Om den för vars räkning skatteavdrag har gjorts kan visa att ett avdrag har gjorts med för högt belopp och beloppet ännu inte har betalats in till skattemyndigheten, skall den som har gjort skatteavdraget skyndsamt betala tillbaka mellanskillnaden mot kvitto.

Föreläggande att göra skatteavdrag

15 § Den som inte fullgör sin skyldighet att göra skatteavdrag eller att lämna uppgift som avses i 12 §, får föreläggas av skattemyndigheten att fullgöra skyldigheten.

Skyldighet att visa upp skattsedel m.m.

16 § Den som skall ta emot ersättning för arbete är skyldig att på begäran av utbetalaren

1. visa upp sin A-skattsedel,
2. visa upp sin F-skattsedel eller sitt F-skattebevis,
3. lämna en sådan uppgift om innehav av F-skattsedel som enligt 5 § första stycket får godtas, eller
4. visa upp ett beslut enligt 10 eller 11 § eller ett annat beslut eller intyg från skattemyndigheten om att utbetalaren inte är skyldig att göra skatteavdrag från ersättningen.

Den som har fått ett beslut om ändrad beräkning av skatteavdrag skall genast visa upp beslutet för den som skall göra avdraget.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att bestämmelserna i första stycket inte skall gälla ett visst slag av ersättningar.

6 kap. Beräkning av F-skatt**Beräkning av F-skatt enligt schablon**

1 § F-skatt skall, om inte annat följer av 3 §, beräknas enligt schablon.

För annan skattskyldig än handelsbolag tas F-skatt in sådant fall ut med 110 % av ett belopp motsvarande den skattskyldiges slutliga skatt vid den årliga taxeringen året före inkomståret. Om den slutliga skatten understeg den debiterade preliminära skatten, utan hänsyn till eventuella ändringar enligt 5 §, tas dock F-skatt ut med 105 % av den slutliga skatten.

För handelsbolag skall vid beräkning enligt schablon F-skatt tas ut med ett belopp motsvarande handelsbolagets slutliga skatt vid den årliga taxeringen året före inkomståret.

F-skatt enligt schablon får inte tas ut med ett lägre belopp än som motsvarar den senast debiterade preliminära skatten.

2 § Vid beräkning av F-skatt enligt schablon skall om möjligt hänsyn tas till mervärdesskatt som skall redovisas i självdeklaration, om mervärdesskatt inte ingår i den skattskyldiges slutliga skatt vid den årliga taxeringen året före inkomståret.

Om mervärdesskatt har fastställts för den skattskyldige för tiden september andra året före inkomståret till och med augusti året före inkomståret, får denna skatt läggas till grund för beräkningen av F-skatten. Om mervärdesskatten för året före inkomståret skall redovisas i självdeklaration, får i stället den mervärdesskatt som har fastställts för andra året före inkomståret läggas till grund för beräkningen.

Beräkning av F-skatt enligt preliminär taxering

3 § F-skatt skall beräknas med ledning av särskild taxering (*preliminär taxering*),

1. om den skattskyldige inte har debiterats slutlig skatt vid den årliga taxeringen året före inkomståret,
2. i annat fall, om det är fråga om en mer betydande skillnad mellan den preliminära skatt som annars skulle ha debiterats och beräknad slutlig skatt för inkomståret, eller
3. om det finns andra särskilda skäl.

Även om det inte följer av första stycket, skall F-skatt beräknas med ledning av preliminär taxering, om den skattskyldige har lämnat en preliminär självdeklaration.

4 § Preliminär taxering skall ske med ledning av de uppgifter som har lämnats i en preliminär självdeklaration och andra tillgängliga uppgifter. Vid beräkningen av F-skatten tillämpas de bestämmelser i 11 kap. 10-12 §§ som skall gälla när den slutliga skatten bestäms. Om en skattesats för kommunal inkomsskatt har ändrats genom beslut så sent under december året före inkomståret att ändringen inte kan beaktas, skall den tidigare skattesatsen tillämpas.

Ändrad beräkning av F-skatt

5 § Skattemyndigheten får besluta om ändrad beräkning av F-skatt för att uppnå att F-skatten stämmer bättre överens med den beräknade slutliga skatten.

Ändrad beräkning får beslutas endast om den avser belopp som är betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden eller om det finns andra särskilda skäl.

Hänsyn till andra belopp

6 § Vid beräkning av F-skatt skall om möjligt hänsyn tas till

1. den A-skatt som kan komma att betalas för den skattskyldige genom skatteavdrag, och
2. andra belopp som enligt 11 kap. 14 § andra stycket 1 kan komma att tillgodoräknas den skattskyldige utöver F-skatten.

7 kap. Beräkning av särskild A-skatt

1 § Vid beräkning av särskild A-skatt gäller bestämmelserna i 6 kap. om beräkning av F-skatt.

8 kap. Beräkning av skatteavdrag**Skatteavdrag enligt skattetablell**

1 § Skatteavdrag från sådan ersättning för arbete som betalas ut till en fysisk person skall göras enligt allmänna eller särskilda skattetableller, om inte annat följer av 6-9 §§ eller av skattemyndighetens beslut enligt 11 §. Skattetablellerna fastställs för varje inkomstår av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Skatteavdraget skall göras enligt den skattetablell som har beslutats för den fysiska personen.

Under januari och, om det finns särskilda skäl, också under februari får skatteavdrag beräknas enligt den skattetablell som senast tillämpats under det föregående inkomståret.

Allmänna skattetableller

2 § Skatteavdrag skall, om inte annat följer av 4 eller 5 §, göras enligt allmänna skattetableller från sådan ersättning för arbete som hänför sig till en bestämd tidsperiod och betalas ut vid regelbundet återkommande tillfällen.

3 § De allmänna skattetablellerna skall ange skatteavdraget på olika inkomstbelopp, beräknade för en månad eller kortare tid, och grundas på att

1. inkomsten är oförändrad under inkomståret,
2. arbetstagaren endast kommer att taxeras för den inkomst som anges i tabellen,

3. arbetstagaren inte skall betala någon annan skatt eller avgift än kommunal inkomstskatt, statlig inkomstskatt på förvärvsinkomster och avgifter enligt lagen (1994:1744) om allmänna egenavgifter, och

4. arbetstagaren vid inkomsttaxeringen inte medges något annat avdrag än avdrag för avgifter enligt lagen om allmänna egenavgifter och grundavdrag.

Skattetablellerna skall ange skatteavdraget med utgångspunkt från att kommunal inkomstskatt beräknas efter skattesatser i hela krontal.

Av tabellerna skall också framgå skatteavdraget för den som inte är skyldig att betala allmänna egenavgifter.

Särskilda skattetableller

4 § Skatteavdrag skall, om inte annat följer av 9 §, göras enligt särskilda skattetableller från sjukpenning och annan ersättning som avses i punkt 11 av anvisningarna till 22 § samt punkt 12 första, andra och femte styckena av anvisningarna till 32 § kommunalskattelagen (1928:370), med undantag för vårdbidrag enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

De särskilda skattetablellerna skall för olika sjukpenninggrundande inkomster enligt 3 kap. lagen om allmän försäkring ange det skatteavdrag som

skall göras från en viss ersättning uttryckt i procent. I övrigt gäller bestämmelserna i 3 §.

5 § I fråga om sjöinkomst som avses i första stycket punkt 1 av anvisningarna till 49 § kommunalskattelagen (1928:370) skall skatteavdrag beräknas enligt särskilda skattetabeller för sjömän. Tabellerna skall grundas på att den skattskyldige har rätt till sjöinkomstavrdrag enligt 49 § kommunalskattelagen och skattereduktion enligt 11 kap. 11 § andra stycket. I övrigt gäller bestämmelserna i 3 §.

Obligatorisk förhöjning av skatteavdraget

6 § Om en fysisk person inte fullgör sin skyldighet enligt 5 kap. 16 §, skall arbetsgivaren göra skatteavdrag enligt skattetabellen för den ort där arbetsgivaren har sitt kontor eller där ersättningen i annat fall betalas ut, ökat med 10 % av avdraget enligt tabellen. Skatteavdraget skall dock vara 30 % av den ersättning som inte utgör arbetstagarens huvudsakliga ersättning för arbete (*sidoinkomst*).

Första stycket tillämpas inte, om arbetsgivaren har fått besked av skattemyndigheten om vilket skatteavdrag som skall göras.

Frivillig förhöjning av skatteavdraget

7 § Om en arbetstagare anmäler till sin arbetsgivare att skatteavdrag från ersättning som utgör arbetstagarens huvudsakliga ersättning för arbete (*huvudinkomst*) skall göras med större belopp än som följer av bestämmelserna i denna lag, är arbetsgivaren skyldig att göra avdrag med det begärda beloppet senast från och med det första utbetalningstillfälle som infaller sedan två veckor gått efter det att arbetsgivaren fick del av anmälan.

Om skattemyndigheten med stöd av 27 eller 28 § har beslutat om minskning av skatteavdraget, får arbetsgivaren dock inte tillmötesgå arbetstagarens begäran om ett förhöjt skatteavdrag.

Skatteavdrag enligt en bestämd procentsats

Ersättning för arbete

8 § Skatteavdrag skall göras med 30 % av

1. sådan ersättning för arbete som betalas ut till en juridisk person,
2. sådan ersättning för arbete som betalas ut till en fysisk person och är sidoinkomst för mottagaren,
3. ersättning som inte avser en bestämd tidsperiod eller inte betalas ut vid regelbundet återkommande tillfällen, och
4. ersättning för arbete som är avsett att pågå kortare tid än en vecka.

Om ersättning som avses i första stycket 3 betalas ut tillsammans med ersättning som utgör mottagarens huvudinkomst, skall skatteavdrag göras enligt grunder som fastställs av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

9 § Skatteavdrag från sådan ersättning som avses i 5 kap. 6 § skall göras med 30 %, om mottagaren har F-skattsedel.

Ränta och utdelning

10 § Skatteavdrag från sådan ränta och utdelning som avses i 5 kap. 8 § skall göras med 30 %. Skatteavdrag från ränta eller utdelning på utländska värdepapper skall göras med så stort belopp att det tillsammans med den skatt som dragits av i utlandet uppgår till 30 % av räntan eller utdelningen.

Särskild beräkningsgrund för skatteavdrag

11 § Skattemyndigheten får för enskilda fall besluta att skatteavdraget från sådan ersättning som utgör mottagarens huvudinkomst och, om det finns särskilda skäl, även från andra ersättningar skall beräknas enligt särskild beräkningsgrund. En förutsättning för ett sådant beslut är att överensstämmelsen mellan den preliminära skatten och den beräknade slutliga skatten därigenom kan antas bli bättre.

Beräkningen av skatteavdrag enligt första stycket skall ske med ledning av de uppgifter som har lämnats i en preliminär självdeklaration eller andra tillgängliga uppgifter. Vid beräkningen tillämpas de bestämmelser i 11 kap. 10-12 §§ som skall gälla när den slutliga skatten bestäms. Om en skattesats för kommunal inkomstskatt har ändrats genom beslut så sent under december året före inkomståret att ändringen inte kan beaktas, skall den tidigare skattesatsen tillämpas.

Om mottagaren är skattskyldig också för någon annan inkomst från vilken skatteavdrag inte kan göras eller för förmögenhet eller om mottagaren skall betala fastighetsskatt, får skattemyndigheten besluta att skatteavdraget skall beräknas också med hänsyn till detta.

12 § När skattemyndigheten beslutar om skatteavdrag enligt särskild beräkningsgrund i fråga om ersättning till en juridisk person får hänsyn inte tas till den juridiska personens kostnader för lön till delägare.

När det gäller ersättning till handelsbolag får beslut om skatteavdrag enligt särskild beräkningsgrund fattas endast om det finns särskilda skäl.

13 § I fråga om ränta och utdelning får skattemyndigheten besluta om skatteavdrag enligt särskild beräkningsgrund endast på det sättet att skatteavdrag inte skall göras från viss ränta eller utdelning.

Underlag för baveräkning av skattedrag

Beräkning av förmånsvärde

14 § Om en arbetstagare, förutom kontant ersättning för arbete, får andra förmåner, skall skatteavdraget beräknas efter förmånernas sammanlagda värde.

Om arbetstagaren har betalat ersättning för en förmån, skall ersättningen beaktas vid beräkningen av förmånsvärdet.

I fråga om intäkt i form av rabatt, bonus eller annan förmån, som utges på grund av kundtrohet eller liknande, skall den som slutligt har stått för de kostnader som ligger till grund för förmånen anses som arbetsgivare. Sådan intäkt skall räknas med först när arbetsgivaren har fått kännedom om att arbetstagaren åtnjutit sådan intäkt.

15 § Värdet av förmån av någon annan bostad här i landet än semesterbostad skall beräknas enligt värdetabeller.

Tabellerna skall ha följande grunder. Landet delas in i områden som är väsentligen enhetliga i fråga om boendekostnader. Förmånsvärdet av en bostad skall bestämmas inom varje område till det genomsnittliga värdet beräknat per kvadratmeter bostadsyta för jämförbara bostäder inom området. För en bostad utanför tätort med närmaste omgivning skall dock värdet bestämmas till 90 % av det lägsta av nämnda genomsnittsvärden.

16 § Om skattemyndigheten har bestämt värdet av en förmån vid beräkning av arbetsgivaravgifter enligt 9 kap. 2 § andra stycket, skall detta värde användas även vid beräkning av skatteavdrag.

17 § Värdet av en förmån i andra fall skall beräknas enligt bestämmelserna i kommunalskattelagen (1928:370).

Bestämmelserna om jämkning i punkt 4 andra stycket av anvisningarna till 42 § kommunalskattelagen får dock tillämpas endast i fråga om förmån av fri kost och efter beslut av skattemyndigheten.

Drickspengar

18 § Om en arbetstagarare på grund av arbetsavtal har rätt att ta emot också drickspengar eller någon liknande ersättning direkt från allmänheten och arbetsgivaren känner till eller kan uppskatta ersättningen, skall hänsyn tas till sådan ersättning vid beräkning av skatteavdrag.

Ersättning för ökade levnadskostnader vid tjänsteresa

19 § Från ersättning för ökade levnadskostnader som lämnas vid sådan tjänsteresa som avses i punkt 3 av anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen (1928:370) skall skatteavdrag göras endast till den del ersättningen överstiger de schablonbelopp som anges i punkt 3 respektive 3 a eller, när det gäller kostnad för logi, den faktiska utgiften.

Om en tjänsteresa som avses i punkt 3 elfte stycket av anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen varar mer än två år på samma ort eller, i fall som avses i punkt 3 andra stycket sjunde och åttonde meningarna av samma anvisningar, tre år på samma ort, skall skatteavdraget beräknas på hela ersättningen. Skattemyndigheten får dock, efter ansökan av den som betalar ut ersättningen, besluta att skatteavdrag skall göras enligt första stycket även under en viss längre tid.

Andra ersättningar för kostnader i arbetet

20 § Från andra ersättningar för kostnader i arbetet än som avses i 19 § skall skatteavdrag göras endast i följande utsträckning:

1. Om det är uppenbart att ersättningen avser kostnader som mottagaren inte får dra av vid inkomsttaxeringen, skall skatteavdrag beräknas på hela ersättningen.

2. Om det är uppenbart att ersättningen överstiger det belopp som mottagaren får dra av vid inkomsttaxeringen, skall skatteavdrag beräknas på den överstigande delen.

Avgifter i samband med tjänsten

21 § Skatteavdrag skall beräknas på det belopp som återstår sedan följande avgifter räknats av från ersättningen för arbetet:

1. avgifter som arbetstagaren i samband med tjänsten betalar för egen eller efterlevandes pensionering på annat sätt än genom försäkring, och

2. avgifter som arbetstagaren betalar för sådan pensionsförsäkring eller sjuk- eller olycksfallsförsäkring som tagits i samband med tjänsten.

Kostnadsavdrag

22 § Andra kostnader i arbetet än de som avses i 21 § får räknas av endast om

1. arbetstagaren är en fysisk person som får dra av kostnaderna vid inkomsttaxeringen, och

2. kostnaderna kan beräknas uppgå till minst 10 % av arbetstagarens ersättning från arbetsgivaren under inkomståret.

Om en sådan schablon som fastställts enligt 2 kap. 4 § andra stycket lagen (1981:691) om socialavgifter är tillämplig på arbetstagaren, skall kostnaderna beräknas enligt schablonen. Finns det inte någon schablon skall skattemyndigheten på begäran av arbetsgivaren bestämma hur kostnaderna skall beräknas.

Om arbetstagarens kostnader har beräknats enligt andra stycket, skall arbetsgivaren underrätta arbetstagaren om detta.

Hemresor

23 § På begäran av en utbetalare får skattemyndigheten besluta att skatteavdrag skall göras utan hänsyn till förmån av fri hemresa eller ersättning för kostnad för hemresa med allmänna kommunikationer. Detta gäller dock endast till den del förmånen eller ersättningen inte överstiger det belopp som får dras av enligt punkt 3 b av anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen (1928:370).

Resor vid tillträdande eller frånträdande av anställning eller uppdrag

24 § Vid beräkningen av skatteavdrag skall hänsyn inte tas till förmån av fri resa inom eller mellan Europeiska unionens medlemsländer eller EES-länderna i samband med tillträdande eller frånträdande av anställning eller uppdrag eller till ersättning för kostnader för sådan resa.

25 § I fråga om folkpension och annan ersättning som betalas ut tillsammans med sådan pension får utbetalaren vid beräkning av skatteavdrag ta hänsyn till att arbetstagaren kan vara berättigad till särskilt grundavdrag, om den preliminära skatten därigenom bättre stämmer överens med den beräknade slutliga skatten för inkomståret. Skattemyndighetens beslut enligt 11 § om skatteavdrag enligt en särskild beräkningsgrund måste dock följas.

Skatteavdrag från förskott

26 § Om ersättning för arbete betalas ut i form av förskott, skall skatteavdraget beräknas till så stor del av skatteavdraget på hela ersättningen som det utbetalda beloppet utgör av hela ersättningen.

Om hela ersättningen inte är känd då förskottet betalas ut, beräknas skatteavdrag som om förskottet utgör hela ersättningen för den aktuella tidsperioden.

När resterande belopp betalas ut görs skatteavdrag med återstående del av det sammanlagda avdraget för hela ersättningen.

Minskat skatteavdrag vid konkurs eller utmätning

27 § För den som är försatt i konkurs får skattemyndigheten efter ansökan av konkursboet besluta att skatteavdrag skall göras med mindre belopp än som annars skulle ha gällt, om den preliminära skatten därigenom bättre stämmer överens med den beräknade slutliga skatten.

Vid beräkningen skall om möjligt hänsyn tas till sådana belopp som enligt 11 kap. 14 § andra stycket 1 kan komma att tillgodoräknas konkursgäldenären utöver A-skatt.

28 § Bestämmelserna i 27 § gäller också efter ansökan av en kronofogdemyndighet när ersättning skall tas i anspråk genom utmätning.

Ändrad beräkning av skatteavdrag

29 § Skattemyndigheten får besluta om ändrad beräkning av skatteavdrag för att uppnå att detta bättre stämmer överens med den beräknade slutliga skatten. Bestämmelserna i 12 och 13 §§ skall då tillämpas.

Vid beräkningen skall om möjligt hänsyn tas till sådana belopp som enligt 11 kap. 14 § andra stycket 1 kan komma att tillgodoräknas den skattskyldige utöver A-skatt och till sådana belopp som avses i 11 kap. 14 § andra stycket 2 a och b.

Ändrad beräkning får beslutas endast om den avser belopp som är betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden eller om det finns andra särskilda skäl.

9 kap. Beräkning av arbetsgivaravgifter

Arbetsgivaravgifter

1 § Arbetsgivaravgifter skall beräknas för varje redovisningsperiod efter de procentsatser och på det underlag som anges i

1. 2 kap. 1-5 §§ lagen (1981:691) om socialavgifter,
2. 1 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, och
3. 1 och 3 §§ lagen (1994:1920) om allmän löneavgift.

2 § Skattepliktiga förmåner skall tas upp till ett värde som bestäms i enlighet med 8 kap. 14, 15 och 17 §§. Sådan drivmedelsförmån som avses i punkt 2 sjunde stycket av anvisningarna till 42 § kommunalskattelagen (1928:370) skall dock värderas till marknadsvärdet.

På begäran av arbetsgivaren får skattemyndigheten bestämma värdet av förmånen om

1. det finns grund för jämkning av värdet av bilförmån eller kostförmån enligt punkt 4 andra eller tredje stycket av anvisningarna till 42 § kommunalskattelagen, eller

2. bostadsförmånsvärde som bestäms enligt 8 kap. 15 § avviker med mer än 10 % från det värde som följer av 42 § första stycket och punkt 3 andra stycket av anvisningarna till 32 § kommunalskattelagen.

Arbetsgivaren skall underrätta arbetstagaren om skattemyndighetens beslut.

3 § En arbetsgivare får vid beräkningen av arbetsgivaravgifter göra avdrag för sådana kostnader som avses i 2 kap. 4 § första stycket 6 lagen (1981:691) om socialavgifter och som arbetstagaren haft, om kostnaderna kan beräknas uppgå till minst 10 % av arbetstagarens ersättning för arbete från arbetsgivaren under beskattningsåret.

Vid beräkningen av kostnaderna gäller 8 kap. 22 § andra och tredje styckena.

10 kap. Skyldighet att lämna deklARATION

Preliminär självdeklARATION

Skyldighet att lämna preliminär självdeklARATION

1 § En preliminär självdeklARATION skall lämnas av

1. den som ansöker om F-skattsedel, och
2. den som har F-skatt eller särskild A-skatt och vars slutliga skatt vid taxeringen året efter inkomståret beräknas överstiga motsvarande skatt enligt den årliga taxeringen året före inkomståret med ett belopp som är betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden.

2 § En skattskyldig får lämna en preliminär självdeklARATION även i andra fall än som avses i 1 §.

3 § Om det på grund av ändrade förhållanden kan antas att den slutliga skatten vid taxeringen året efter inkomståret kommer att överstiga den som beräknats enligt en tidigare lämnad preliminär självdeklARATION med ett belopp som är betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden, skall den skattskyldige lämna en ny preliminär självdeklARATION.

4 § I de fall som avses i 1 § 2 och 3 § behöver den skattskyldige inte lämna någon preliminär självdeklARATION efter den 30 november inkomståret.

5 § Efter föreläggande av skattemyndigheten skall också den som inte är deklarationsskyldig enligt 1 eller 3 § lämna en preliminär självdeklaration.

När en preliminär självdeklaration skall lämnas

6 § En preliminär självdeklaration enligt 1 § 1 skall lämnas när ansökan görs.

I de fall som avses i 1 § 2 skall den preliminära självdeklarationen lämnas senast den 30 november året före inkomståret eller, om den skattskyldige då inte var deklarationsskyldig, senast 14 dagar efter det att skyldigheten uppkom.

En ny preliminär självdeklaration enligt 3 § skall lämnas senast 14 dagar efter det att förhållandena ändrades.

Vad en preliminär självdeklaration skall ta upp

7 § En preliminär självdeklaration skall innehålla de uppgifter om beräknade inkomster och utgifter samt om förmögenhet som föreskrivs av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Uppgift om kommande utbetalningar

8 § Efter föreläggande av skattemyndigheten är en arbetsgivare skyldig att för en namngiven person lämna uppgift om den ersättning som kan antas komma att betalas ut under inkomståret.

Skattedeclaration

Skyldighet att lämna skattedeclaration

9 § En skattedeclaration skall lämnas av

1. den som har varit skyldig att göra skatteavdrag eller betala arbetsgivaravgifter eller som har gjort ett skatteavdrag utan att vara skyldig att göra det,
2. den som har betalat ut sådan ersättning som skatteavdrag skall göras från enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta,
3. handelsbolag som är skattskyldigt enligt mervärdesskattelagen (1994:200),
4. annan som är skattskyldig enligt mervärdes skattelagen, om inte annat följer av 30-32 §§, och
5. den som omfattas av beslut enligt 11 §.

10 § Efter föreläggande av skattemyndigheten skall också den som inte är deklarationsskyldig enligt 9 § lämna en skattedeclaration.

11 § Skattemyndigheten skall besluta att mervärdesskatt som annars skall redovisas i en självdeklaration enligt bestämmelserna i 31 § första stycket skall redovisas i en skattedeclaration,

1. om den skattskyldige begär det, eller
2. om det finns särskilda skäl.

Beslutet skall gälla hela beskattningsår och, i de fall som avses i första stycket 1, minst två på varandra följande beskattningsår.

12 § Om det finns särskilda skäl, får skattemyndigheten gå med på att en arbetsgivare som är bosatt utomlands eller är en utländsk juridisk person som saknar fast driftställe här i landet, redovisar arbetsgivaravgifter på något annat sätt eller vid någon annan tidpunkt än som anges i detta kapitel.

13 § En skattedeklaration skall lämnas för varje redovisningsperiod.

Om den som är registrerad enligt 3 kap. 1 § inte skall redovisa vare sig skatteavdrag eller arbetsgivaravgifter i skattedeklaration för en viss redovisningsperiod och om skattemyndigheten skriftligen upplysts om detta, behöver någon deklaration inte lämnas för den perioden.

I fråga om den som är skattskyldig till mervärdesskatt gäller andra stycket endast om den skattskyldige enligt 31 § första stycket skall redovisa mervärdesskatten i sin självdeklaration.

Redovisningsperioder

14 § En redovisningsperiod omfattar en kalendermånad.

15 § För en sådan mervärdesskattskyldig som inte är skyldig att lämna självdeklaration och som därför skall redovisa mervärdesskatt i en skattedeklaration samt för handelsbolag, får skattemyndigheten besluta att redovisningsperioden för mervärdesskatt skall vara ett helt beskattningsår. Detta gäller endast om beskattningsunderlagen exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas uppgå till högst 200 000 kronor.

16 § Redovisningsperioden för mervärdesskatt som skall redovisas i en självdeklaration utgörs av det beskattningsår som självdeklarationen avser när det gäller inkomstbeskattning.

Vad en skattedeklaration skall ta upp

17 § En skattedeklaration skall ta upp

1. nödvändiga identifikationsuppgifter,
2. uppgift om den redovisningsperiod för vilken redovisning lämnas,
3. följande uppgifter om skatteavdrag:
 - a) den sammanlagda ersättning från vilken utbetalaren är skyldig att göra skatteavdrag,
 - b) sammanlagt avdraget belopp,
4. följande uppgifter om arbetsgivaravgifter:
 - a) den sammanlagda ersättning för vilken utbetalaren är skyldig att betala arbetsgivaravgifter,
 - b) sammanlagt avdrag enligt 9 kap. 3 §,
 - c) periodens sammanlagda avgifter,
5. följande uppgifter om mervärdesskatt:
 - a) utgående skatt,
 - b) ingående skatt,
 - c) omsättning, förvärv och överföringar av varor som transporteras mellan EG-länder, och
6. de ytterligare uppgifter som behövs för beräkning och kontroll av skatteavdrag, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vad en skattedeklaration skall ta upp.

SFS 1997:483

När en skattedeklaration skall lämnas

18 § Den som är skyldig att redovisa mervärdesskatt på beskattningsunderlag som exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas sammanlagt uppgå till högst 40 miljoner kronor, skall lämna skattedeklaration enligt följande uppställning.

<i>Deklaration som skall ha kommit in till skattemyndigheten senast</i>	<i>skall avse skatteavdrag och arbetsgivaravgifter för redovisningsperioden</i>	<i>och mervärdesskatt för redovisningsperioden</i>
12 februari	januari	december
12 mars	februari	januari
12 april	mars	februari
12 maj	april	mars
12 juni	maj	april
12 juli	juni	maj
17 augusti	juli	juni
12 september	augusti	juli
12 oktober	september	augusti
12 november	oktober	september
12 december	november	oktober
17 januari	december	november

19 § Den som är skyldig att redovisa mervärdesskatt på beskattningsunderlag som exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas sammanlagt överstiga 40 miljoner kronor, skall lämna skattedeklaration enligt följande uppställning, om inte skattemyndigheten har beslutat något annat enligt 21 §.

<i>Deklaration som skall ha kommit in till skattemyndigheten senast</i>	<i>skall avse skatteavdrag, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt för redovisningsperioden</i>
26 februari	januari
26 mars	februari
26 april	mars
26 maj	april
26 juni	maj
26 juli	juni
26 augusti	juli
26 september	augusti
26 oktober	september
26 november	oktober
27 december	november
26 januari	december

20 § Den som redovisar överskjutande ingående mervärdesskatt före den tid som anges i 18 eller 19 § skall redovisa också de skatteavdrag och arbetsgivaravgifter som skall redovisas den månad då den överskjutande ingående mervärdesskatten redovisas, eller som skulle ha redovisats tidigare, om skatteavdragen och arbetsgivaravgifterna inte redan redovisats eller bestämts genom ett omprövningsbeslut. Detsamma gäller i fråga om mervärdesskatt.

21 § Om det finns särskilda skäl, får skattemyndigheten besluta att en sådan näringsidkare som avses i 19 § skall redovisa skatteavdrag och arbetsgi-

varavgifter för sig i en skattedeclaration som skall lämnas senast den 12 i månaden efter redovisningsperiodens utgång, i januari senast den 17. Deklarationen skall ta upp de uppgifter som anges i 17 § första stycket 1-4 och 6.

22 § En skattskyldig som inte skall redovisa mervärdesskatt eller som enligt 31 § första stycket skall redovisa mervärdesskatt i självdeklaration, skall lämna skattedeclaration enligt följande uppställning.

<i>Deklaration som skall ha kommit in till skattemyndigheten senast</i>	<i>skall avse skatteavdrag och arbetsgivaravgifter för redovisningsperioden</i>
12 februari	januari
12 mars	februari
12 april	mars
12 maj	april
12 juni	maj
12 juli	juni
17 augusti	juli
12 september	augusti
12 oktober	september
12 november	oktober
12 december	november
17 januari	december

23 § Kommuner och landsting skall alltid lämna skattedeclaration enligt uppställningen i 18 §, utom i januari och augusti, då deklARATIONEN i stället skall ha kommit in till skattemyndigheten senast den 12 i månaden.

Vad som sägs i 20 § gäller inte kommuner och landsting.

24 § Om det finns särskilda skäl, får skattemyndigheten bevilja en skattskyldig anstånd med att lämna skattedeclaration. En ansökan om anstånd skall ha kommit in till skattemyndigheten senast den dag då deklARATIONEN skulle ha kommit in.

Ändras förutsättningarna för anståndet innan anståndstiden gått ut, skall anståndet omprövas.

Hur en deklARATION skall lämnas

25 § Preliminära självdeklARATIONER och skattedeklARATIONER skall lämnas till skattemyndigheten enligt fastställda formulär. Om skattemyndigheten har anvisat ett särskilt mottagningsställe skall deklARATIONEN lämnas dit.

26 § En deklARATION enligt 25 § får, efter särskilt medgivande från Riksskatteverket eller skattemyndighet som Riksskatteverket bestämmer, lämnas i form av ett elektroniskt dokument. En sådan deklARATION får tas emot av Riksskatteverket för skattemyndighetens räkning.

Med ett elektroniskt dokument avses i denna lag en upptagning som har gjorts med hjälp av automatisk databehandling och vars innehåll och utställare kan verifieras genom ett visst tekniskt förfarande.

27 § Om någon inte fullgör sin skyldighet att lämna en preliminär självdeklARATION eller en skattedeklARATION eller lämnar en ofullständig sådan deklARATION, får skattemyndigheten förelägga den deklARATIONSSKYLDIGE att lämna deklARATIONEN eller att komplettera den.

28 § Skattemyndigheten får, om det finns särskilda skäl, besluta att en viss verksamhet skall redovisas för sig.

SFS 1997:483

Särskilda bestämmelser om redovisning av mervärdesskatt

29 § 113 kap. 6-28 a §§ mervärdes skattelagen (1994:200) finns särskilda bestämmelser om redovisning av utgående och ingående mervärdesskatt.

30 § Den som är skattskyldig för import av varor skall redovisa den utgående skatten för importen på det sätt som gäller för tull.

Utgående skatt som avser sådana gemenskapsinterna förvärv som anges i 1 kap. 1 § första stycket 2 mervärdesskattelagen (1994:200) skall redovisas särskilt.

Redovisning i självdeklaration

31 § Den som bedriver en verksamhet där beskattningsunderlagen exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas sammanlagt uppgå till högst en miljon kronor och som är skyldig att lämna självdeklaration enligt lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter och som inte är handelsbolag, skall redovisa mervärdesskatten i självdeklarationen, om skattemyndigheten inte beslutat annat enligt 11 §.

I fråga om förfarandet vid mervärdesbeskattningen gäller då bestämmelserna i lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter samt taxeringslagen (1990:324). Redovisningen skall innehålla samma uppgifter som gäller för redovisning av mervärdesskatt i skattedeklaration.

Redovisning i särskild skattedeklaration

32 § Den som är skattskyldig endast på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 mervärdesskattelagen (1994:200) skall redovisa mervärdesskatten i en särskild skattedeklaration för varje förvärv. Deklarationen skall lämnas in senast 35 dagar efter förvärvet. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter som skall lämnas.

Särskild skattedeklaration skall lämnas till Skattemyndigheten i Dalarnas län enligt fastställt formulär. Bestämmelserna i 26 § om avlämnande av deklara-tion i form av ett elektroniskt dokument gäller även beträffande sär-skilda skattedeklarationer.

Om någon inte fullgör sin skyldighet att lämna en särskild skattedeklaration eller lämnar en ofullständig sådan deklara-tion, får skattemyndigheten förelägga den deklara-tions-skyldige att lämna deklara-tionen eller att komplet-tera den.

Vad som i det följande sägs om skattedeklarationer skall, om inte något annat anges, gälla även särskilda skattedeklarationer.

Periodisk sammanställning

33 § Den som är registrerad eller skyldig att anmäla sig för registrering för mervärdesskatt enligt bestämmelserna i 3 kap. är även skyldig att i en perio-

disk sammanställning lämna uppgifter om omsättning, förvärv och överföringar av varor som transporteras mellan EG-länder.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som skall lämnas. Då får föreskrivas att periodisk sammanställning skall lämnas även för varuöverföringar för vilka redovisningsskyldighet inte föreligger.

34 § En periodisk sammanställning skall lämnas enligt fastställt formulär.

Riksskatteverket får bestämma att sammanställningen kan lämnas med hjälp av automatisk databehandling.

35 § Den periodiska sammanställningen skall göras för varje kalenderkvartal, om inte annat följer av andra stycket.

Den myndighet som den periodiska sammanställningen skall lämnas till får gå med på att sammanställningen görs för kalenderår under förutsättning att

1. den skattskyldige tillämpar kalenderår som räkenskapsår,
2. den skattskyldige bedriver en verksamhet där beskattningsunderlagen för kalenderåret beräknas sammanlagt uppgå till högst 200 000 kronor,
3. den skattskyldiges omsättning av varor enligt 3 kap. 30 a § mervärdesskattelagen (1994:200) uppgår till högst 120 000 kronor per kalenderår, och
4. den skattskyldiges omsättning av varor enligt 3 kap. 30 a § mervärdesskattelagen inte avser nya transportmedel.

36 § Den periodiska sammanställningen skall lämnas till Riksskatteverket. Den skall ha kommit in senast den 5 i andra månaden efter utgången av den period som sammanställningen avser. Riksskatteverket får gå med på att sammanställningen lämnas till någon annan myndighet.

Redovisningsskyldighet vid avveckling

37 § Om en verksamhet avvecklas, skall redovisningen fullgöras till och med den redovisningsperiod under vilken avvecklingen slutförts.

11 kap. Beskattningsbeslut

Innebörden av beskattningsbeslut

1 § Genom beskattningsbeslut bestäms om den som är skattskyldig skall betala skatt eller få tillbaka skatt och skattens storlek.

Som beskattningsbeslut anses också

1. beslut om betalningsskyldighet enligt 12 kap.,
2. omprövningsbeslut enligt 21 kap.,
3. beslut i fråga om återföring enligt 9 kap. 5 eller 6 § mervärdesskattelagen (1994:200), och
4. beslut i fråga om återbetalning av ingående skatt enligt 10 kap. 9-13 §§ mervärdesskattelagen.

2 § Beskattningsbeslut fattas för varje redovisningsperiod för sig. Beslut fattas med ledning av de uppgifter som lämnats i en deklaration och andra tillgängliga uppgifter.

En sådan ändring av ett beskattningsbeslut som avser mer än en redovisningsperiod och som görs efter beskattningsårets utgång får skattemyndigheten hänföra till den sista redovisningsperioden under beskattningsåret. En ändring under beskattningsåret får hänföras till den senaste redovisningsperiod som berörs av ändringen.

Preliminär skatt

F-skatt och särskild A-skatt

3 § F-skatt och särskild A-skatt skall debiteras senast den 18 januari under inkomståret. Skatt som grundar sig på preliminär taxering under inkomståret skall debiteras så snart som möjligt.

Efter inkomstårets utgång får F-skatt och särskild A-skatt debiteras endast om det finns särskilda skäl. Sådan skatt får inte debiteras efter den 30 juni året efter inkomståret.

4 § F-skatt och särskild A-skatt skall debiteras i en post. Skatt som inte uppgår till 2 400 kronor för inkomståret debiteras inte.

5 § F-skatt och särskild A-skatt skall betalas med lika stora belopp varje månad enligt bestämmelserna i 16 kap. 5 eller 6 §.

Skattemyndigheten får på begäran av den skattskyldige besluta att F-skatt och särskild A-skatt skall betalas endast under vissa kalendermånader, om den skattskyldiges näringsverksamhet pågår under endast en del av kalenderåret och det finns särskilda skäl.

A-skatt

6 § För en fysisk person som kan få en A-skattsedel enligt 4 kap. 16 § skall skattemyndigheten bestämma tillämplig skattetabell med ledning av den skattesats som för inkomståret gäller för den fysiska personen i hemortskommunen.

Beslut om tillämplig skattetabell skall fattas senast den 18 januari under inkomståret. Om en skattskyldig som tidigare inte har haft inkomst från vilken skatteavdrag skall göras får sådan inkomst, skall beslut om tillämplig skattetabell fattas så snart som möjligt.

7 § Om det i den kommunala skattesats som gäller för den skattskyldige ingår öretal över femtio, tillämpas skattetabellen med närmaste högre hela krontal. Annars tillämpas skattetabellen med närmaste lägre hela krontal.

8 § Om en skattesats för kommunal inkomstskatt har ändrats så sent under december året före inkomståret att ändringen inte kan beaktas vid tillämpningen av 6 eller 7 §, skall den tidigare skattesatsen tillämpas.

Slutlig skatt

9 § Skattemyndigheten fattar varje år beslut om skattens storlek enligt den årliga taxeringen (*grundläggande beslut om slutlig skatt*). Slutlig skatt kan

bestämmas också genom omprövningsbeslut och till följd av beslut av domstol.

Med slutlig skatt avses summan av skatter och avgifter enligt 10 § minskad med skattereduktion enligt 11 §.

Vad som ingår i slutlig skatt

10 § I slutlig skatt ingår

1. skatt som avses i 1 kap. 1 § första stycket taxeringslagen (1990:324),
2. egenavgift som avses i 3 kap. lagen (1981:691) om socialavgifter,
3. skatt som avses i 2 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster,
4. sådan mervärdesskatt som enligt 10 kap. 31 § första stycket denna lag skall redovisas i självdeklaration, och
5. avgift som avses i 2 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift.

Skattereduktion

11 § Skattereduktion medges en skattskyldig för underskott av kapital enligt 3 § 14 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt. Skattereduktionen skall uppgå till 30 % av den del av underskottet som inte överstiger 100 000 kronor och 21 % av resten.

Skattskyldig som haft sjöinkomst enligt punkt 1 av anvisningarna till 49 § kommunalskattelagen (1928:370) under ett helt år medges skattereduktion med 8 000 kronor vid anställning på svenskt handelsfartyg som går i närfart och med 13 000 kronor vid anställning på svenskt handelsfartyg som går i fj ärfart. Skattskyldig som haft sjöinkomst under en del av ett år medges skattereduktion med en tredjedel av det belopp som anges i föregående mening för varje dag med sjöinkomst.

Skattereduktion sker i första hand för sjöinkomst och därefter för underskott i kapital. Skattereduktion sker endast i fråga om kommunal inkomstskatt, statlig inkomstskatt och statlig fastighetsskatt.

Vad som i övrigt gäller när den slutliga skatten bestäms

12 § När den slutliga skatten bestäms gäller att

1. kommunal inkomstskatt räknas ut i en post med ledning av den skattesats som för inkomståret gäller för den skattskyldige i hemortskommunen, och
2. egenavgifter enligt lagen (1981:691) om socialavgifter debiteras på grundval av uppgifter om försäkringsförhållanden som lämnas av den allmänna försäkringskassan.

För hög F-skatt eller särskild A-skatt

13 § Om debiterad F-skatt eller särskild A-skatt överstiger den slutliga skatten, skall den preliminära skatten sättas ned med mellanskillnaden.

Besked om slutlig skatt

14 § Sedan den slutliga skatten har bestämts skall skattemyndigheten göra en avstämning av skattekontot.

Innan avstämning görs skall skattemyndigheten

1. från den slutliga skatten göra avdrag för

- a) debiterad F-skatt och särskild A-skatt,
- b) avdragen A-skatt,

c) A-skatt som skall betalas på grund av beslut enligt 12 kap. 1 § andra stycket,

d) skatt som överförts från stat med vilken Sverige har ingått överenskommelse om uppbörd och överföring av skatt,

e) skatt som betalats enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller enligt lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. för den tid under beskattningsåret då den skattskyldige varit bosatt i Sverige eller stadigvarande vistats här,

2. till den slutliga skatten lägga

a) skatt som betalats tillbaka enligt 18 kap. 3 § första stycket,

b) skatt som överförs till en annan stat enligt 18 kap. 5 § första stycket, och

c) skattetillegg och förseningsavgift enligt taxeringslagen (1990:324).

15 § Ett besked om den slutliga skatten och om resultatet av beräkningen enligt 14 § andra stycket skall skickas till den skattskyldige senast den 15 december taxeringsåret.

Beslut med anledning av skattedeklaration eller andra uppgifter*Deklaration i rätt tid*

16 § Om en skattedeklaration har lämnats i rätt tid och på rätt sätt, anses ett beslut om skatten ha fattats i enlighet med deklarationen.

17 § Om den som är registrerad enligt 3 kap. 1 § inte behöver lämna någon skattedeklaration till följd av bestämmelserna i 10 kap. 13 §, anses skatteavdrag och arbetsgivaravgifter genom ett beslut ha bestämts till noll kronor vid den tidpunkt då deklaration annars skulle ha lämnats.

Utebliven, försenad eller bristfällig deklaration

18 § Om en skattedeklaration inte har lämnats i rätt tid och på rätt sätt eller om någon skatt inte har redovisats i deklarationen, skall varje oredovisad skatt anses genom ett beslut ha bestämts till noll kronor. Om skatten redovisas senare anses ett beslut i stället ha fattats i enlighet med redovisningen, om inte ett beslut om omprövning har meddelats dessförinnan.

19 § Av 21 kap. följer att beslut om skatt kan omprövas av skattemyndigheten.

Vid en omprövning skall skatten bestämmas på grundval av tillgängliga uppgifter. Om en tillförlitlig beräkning inte kan göras på ett sådant sätt, skall skatten bestämmas efter vad som framstår som skäligt med hänsyn till vad

som har kommit fram (*skönsbeskattning*). Därvid får, om inte omständigheterna talar för något annat, varje skatt som enligt 18 § har bestämts till noll kronor bestämmas till det högsta av de belopp som har bestämts för den skatten vid någon av de tre närmast föregående redovisningsperioderna. I detta fall skall dock beslut rörande mervärdesskatt kvarstå, om endast överskjutande ingående skatt har bestämts för de tre perioderna.

Beslut om vissa debiteringsåtgärder

20 § Om ett beslut om omprövning eller taxeringsåtgärd enligt taxeringslagen (1990:324) har meddelats och beslutet är av betydelse för debiteringen av skatt, avgift eller ränta, skall skattemyndigheten göra den debitering eller den ändring i debiteringen som föranleds av beslutet. Detsamma gäller om en domstol har meddelat ett beslut enligt denna lag.

12 kap. Ansvar för skatt

Betalningsansvar för preliminär skatt

1 § Den som inte har gjort föreskrivet skatteavdrag är skyldig att betala belopp som har bestämts enligt 11 kap. 19 §.

Skattemyndigheten får besluta att även den som har tagit emot ersättning för arbete, ränta eller utdelning är skyldig att betala belopp som avses i första stycket till den del beloppet hänförs till honom. Efter det att det grundläggande beslutet om mottagarens slutliga skatt har fattats får ett beslut som nyss har nämnts fattas endast om det kan antas att den slutliga skatten kommer att höjas med minst motsvarande belopp.

Beslut enligt andra stycket får inte gälla handelsbolag.

2 § Den som har gjort skatteavdrag är skyldig att betala det innehållna beloppet.

Ansvar för den som inte har gjort anmälan enligt 5 kap. 7 §

3 § Om någon, som i sin näringsverksamhet betalar ut ersättning för arbete till någon som har eller åberopar en F-skattsedel, inte har gjort anmälan enligt 5 kap. 7 § trots att han varit skyldig att göra det, får skattemyndigheten besluta att också utbetalaren är skyldig att betala skatten för ersättningen och räntan på skatten.

I de fall då arbetet har utförts av betalningsmottagaren själv eller, när ett handelsbolag är betalningsmottagare, av en delägare i bolaget, får beslutet avse högst ett belopp som motsvarar 60 % av ersättningen för arbetet.

4 § Beslut om betalningsskyldighet enligt 3 § får inte fattas, om

1. betalningsmottagaren har fullgjort sina skyldigheter att redovisa och betala skatt inom föreskriven tid, eller
2. statens fordran mot betalningsmottagaren har preskriberats.

A-skattsedelsinnehavares ansvar för arbetsgivaravgifter

5 § Har ersättning betalats till någon som bedriver näringsverksamhet och som har en A-skattsedel eller saknar skattsedel på preliminär skatt och avser ersättningen arbete inom näringsverksamheten, får skattemyndigheten besluta att mottagaren av ersättningen skall betala arbetsgivaravgifter samt ränta på avgiftsbeloppet.

Som förutsättning för ett beslut enligt första stycket gäller att

1. det måste anses uppenbart för den som bedrivit näringsverksamheten att utbetalaren inte insåg att han var arbetsgivare och rimligen saknade anledning att räkna med det, och

2. utbetalaren har befriats från sin betalningsskyldighet för avgifterna enligt bestämmelserna i 13 kap. 1 §.

Ansvar för företrädare för juridisk person

6 § Om någon i egenskap av företrädare för en juridisk person inte i rätt tid har gjort föreskrivet skatteavdrag, är företrädaren tillsammans med den juridiska personen skyldig att betala belopp som har bestämts enligt 11 kap. 19 § jämte ränta. Om en företrädare för en juridisk person i övrigt har underlåtit att betala skatt enligt denna lag, är företrädaren tillsammans med den juridiska personen skyldig att betala skatten och räntan på den.

Första stycket gäller inte, om det innan skatten skulle ha betalats har vidtagits sådana åtgärder som krävs för att få till stånd en samlad avveckling av den juridiska personens skulder med hänsyn till samtliga borgenärens intressen.

Om företrädaren har lämnat oriktiga uppgifter som har lett till att den juridiska personen tillgodoräknats överskjutande ingående mervärdesskatt med ett för stort belopp, är företrädaren tillsammans med den juridiska personen skyldig att betala beloppet och räntan på detta.

Om det finns särskilda skäl, får företrädaren helt eller delvis befrias från betalningsskyldighet enligt denna paragraf.

7 § Talan om att ålägga betalningsskyldighet enligt 6 § skall föras vid allmän domstol. Talan får inte väckas sedan statens fordran mot den juridiska personen har preskriberats.

8 § Om någon annan arbetsgivare för sjöman än redare har fast driftställe i Sverige bara på fartyg, svarar redaren själv för att arbetsgivaren fullgör sina förpliktelser enligt denna lag som om redaren själv haft förpliktelserna.

Dödsbo

9 § Om skatt enligt denna lag skulle ha betalats av

1. någon som har avlidit eller

2. den avlidnes dödsbo, såvitt avser den redovisningsperiod eller, när det gäller slutlig skatt, det beskattningsår då dödsfallet inträffade,

ansvarar dödsboet och, om dödsboet har skiftats, dödsbodelarägarna för skatten i den omfattning som föreskrivs i 21 kap. ärvdabalkeri.

Regress

10 § Den som har betalat A-skatt utan att ha gjort motsvarande skatteavdrag har rätt att kräva den för vars räkning skatten har betalats på beloppet.

11 § Den som har betalat skatt enligt 3 § har rätt att kräva mottagaren av ersättningen på beloppet.

Har arbetet utförts av någon annan än mottagaren av ersättningen, får också den som utfört arbetet krävas på beloppet, om föreskrivet skatteavdrag inte har gjorts från ersättningen för arbetet.

12 § En företrädare för en juridisk person som har betalat skatt enligt 6 §, har rätt att kräva den juridiska personen på beloppet.

En redare som har betalat skatt enligt 8 § har rätt att kräva sjömannens arbetsgivare på beloppet.

13 § Regressfordran enligt 10-12 §§ får drivas in på det sätt som gäller för indrivning av skatt.

Bestämmelsen i 4 § preskriptionslagen (1981:130) gäller i fråga om regressfordran enligt första stycket.

13 kap. Befrielse från betalningsskyldighet**Skatteavdrag, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt**

1 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får helt eller delvis befria en skattskyldig från skyldigheten att göra skatteavdrag eller att betala arbetsgivaravgifter eller mervärdesskatt, om det finns synnerliga skäl.

Om beslut om befrielse fattas enligt första stycket får motsvarande befrielse medges beträffande skattetillägg, förseningsavgift och ränta.

Andra bestämmelser om befrielse

2 § Bestämmelser om befrielse från skattetillägg, förseningsavgift och ränta finns även i 15 kap. 7 och 8 §§ samt 19 kap. 11 §.

14 kap. Utredning i skatteärenden**Den skattskyldiges rätt att yttra sig**

1 § Innan ett ärende avgörs skall den skattskyldige ges tillfälle att yttra sig, om det inte är onödigt.

I fråga om den skattskyldiges rätt att få del av uppgifter som har tillförts ärendet genom någon annan än den skattskyldige själv och få tillfälle att yttra sig över dem gäller bestämmelserna i 17 § förvaltningslagen (1986:223).

Skyldighet att föra anteckningar

2 § En deklarationsskyldig skall i skälighets omfattning genom räkenskaper, anteckningar eller på annat lämpligt sätt se till att det finns underlag för full-

görandet av deklarations- och annan uppgiftsskyldighet samt för kontroll av uppgiftsskyldigheten och beskattningen.

Underlaget skall bevaras under sju år efter utgången av det kalenderår underlaget avser.

Föreläggande att lämna uppgift

3 § Skattemyndigheten får förelägga den som är eller kan antas vara deklarationsskyldig att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som behövs för kontroll av deklarationen eller av annan uppgiftsskyldighet enligt denna lag.

4 § Skattemyndigheten får förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1976:125) eller skyldig att föra räkenskaper enligt jordbruksbokföringslagen (1979:141) eller som är annan juridisk person än dödsbo att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som rör rättshandling mellan den som föreläggs och den med vilken han har ingått rättshandlingen (kontrolluppgift). Föreläggande får meddelas, om kontrolluppgiften har betydelse för beskattning enligt denna lag.

Om det finns särskilda skäl, får även någon annan person än som avses i första stycket föreläggas att lämna kontrolluppgift.

5 § Bestämmelserna i 3 kap. 13-14 c §§ taxeringslagen (1990:324) om handlingar och uppgifter som skall undantas från föreläggande gäller även vid föreläggande enligt 3 eller 4 §.

Besök eller annat personligt sammanträffande

6 § Om uppgifter i en skattedeklaration eller någon annan handling av betydelse för beskattningen behöver kontrolleras genom avstämning mot räkenskaper, anteckningar eller andra handlingar, får skattemyndigheten komma överens med uppgiftslämnaren om att en sådan avstämning skall göras vid besök hos uppgiftslämnaren eller vid ett annat personligt sammanträffande.

Överenskommelse får träffas även om besiktning av lokaler, inventarier, lager eller annat som är av betydelse för kontrollen.

Skatterevision

7 § Skattemyndigheten får besluta om skatterevision för att kontrollera att deklarations- och annan uppgiftsskyldighet fullgjorts riktigt och fullständigt eller, att förutsättningar finns att fullgöra uppgiftsskyldighet som kan antas uppkomma.

Skattemyndigheten får besluta om skatterevision också för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll enligt första stycket av någon annan än den som revideras.

Skatterevision får göras hos

1. den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1976:125) eller skyldig att föra räkenskaper enligt jordbruksbokföringslagen (1979:141),

2. någon annan juridisk person än dödsbo,
 3. den som har anmält sig för registrering enligt 3 kap. 1 §,
 4. den som ansökt om eller fått en F-skattsedel enligt 4 kap., och
 5. sådan representant för en utländsk företagare som avses i 23 kap. 4 §.
- I övrigt gäller för skatterevision bestämmelserna om taxeringsrevision i 3 kap. 9-14 c §§ taxeringslagen (1990:324).

Utlämnande av uppgifter

8 § Uppgifter som en myndighet förfogar över och som behövs för kontroll av att bestämmelserna i denna lag har följts, skall lämnas ut enligt bestämmelserna i 3 kap. 16 § taxeringslagen (1990:324).

Bestämmelserna om utlämnande av uppgifter i 3 kap. 17 § taxeringslagen gäller också för uppgifter som avses i denna lag.

15 kap. Skattetillegg och förseningsavgift

Skattetillegg

Oriktig uppgift

1 § Om en skattskyldig på något annat sätt än muntligen under förfarandet har lämnat en uppgift till ledning för beskattningen och uppgiften befinns oriktig, skall en särskild avgift (*skattetillegg*) tas ut. Detsamma gäller, om en sådan uppgift lämnats i ett mål om beskattning och uppgiften inte har godtagits efter prövning i sak.

Skattetillegget är 20 % av den skatt som, om den oriktiga uppgiften hade godtagits, inte skulle ha påförts eller felaktigt skulle ha tillgodoräknats den skattskyldige.

Skattetillegget är i stället 10 % när

1. skattemyndigheten har rättat eller hade kunnat rätta den oriktiga uppgiften med ledning av kontrollmaterial som normalt är tillgängligt för skattemyndigheten och som varit tillgängligt för myndigheten före utgången av året efter beskattningsåret, eller

2. den oriktiga uppgiften avser periodisering eller en därmed jämförelsefråga.

Skönsbeskattning

2 § Vid skönsbeskattning enligt 11 kap. 19 § andra stycket skall skattetillegg tas ut.

Skattetillegget är 20 % av den skatt som till följd av skönsbeskattningen bestäms för den skattskyldige utöver vad som annars skulle ha bestämts enligt de uppgifter som den skattskyldige har lämnat på något annat sätt än muntligen eller av den skatt som till följd av skönsbeskattningen inte skall tillgodoräknas den skattskyldige. Till den del skönsbeskattningen innefattar rättelse av oriktig uppgift från den skattskyldige skall dock skattetillegg tas ut enligt 1 §.

3 § Underlaget för skattetillägg skall bestämmas utan hänsyn till invändningar som rör någon annan fråga än den som föranlett tillägget.

När skattetillägg inte tas ut eller undanröjs

4 § Skattetillägg tas inte ut

1. vid rättelse av felräkning eller felskrivning, när felaktigheten uppenbart framgår av skattedeklarationen eller av något annat meddelande från den skattskyldige som inte är muntligt,

2. om skattemyndigheten inte godtar den skattskyldiges uppgift men avvikelsen avser bedömningen av ett yrkande, till exempel i fråga om ett avdrag eller om värdet av ett uttag, och avvikelsen inte gäller någon uppgift i sak,

3. om den skattskyldige frivilligt har rättat en oriktig uppgift, eller

4. om den skattskyldige har avlidit.

5 § Har skattetillägg tagits ut enligt 2 § på grund av att den skattskyldige inte lämnat skattedeklaration skall tillägget undanröjas, om deklARATIONEN kommer in till skattemyndigheten eller en allmän förvaltningsdomstol inom två månader från utgången av den månad då beslutet fattades.

Om den skattskyldige gör sannolikt att han inte inom en månad från utgången av den månad beslutet om skattetillägg fattades fått kännedom om beslutet, skall skattetillägget undanröjas, om en skattedeklaration har kommit in inom en månad från den dag han fick sådan kännedom.

Förseningsavgift

6 § Förseningsavgift skall tas ut med 1 000 kronor om den som är skyldig att lämna en skattedeklaration eller en periodisk sammanställning inte gjort detta inom föreskriven tid. Förseningsavgift tas dock inte ut när det är fråga om en särskild skattedeklaration enligt 10 kap. 32 § första stycket.

Förseningsavgift tas inte ut om den skattskyldige har avlidit.

Befrielse från skattetillägg och förseningsavgift

7 § Den skattskyldige skall befrias helt från skattetillägg och förseningsavgift

1. om felaktigheten eller underlåtenheten kan antas ha sådant samband med den skattskyldiges ålder, sjukdom, bristande erfarenhet eller liknande förhållande att den framstår som ursäktlig,

2. om felaktigheten eller underlåtenheten framstår som ursäktlig med hänsyn till uppgiftens art eller någon annan särskild omständighet, eller

3. om det framstår som uppenbart oskäligt att ta ut skattetillägget eller avgiften.

Den skattskyldige får befrias helt från skattetillägg även när det belopp som kunde ha undandragits genom felaktigheten eller underlåtenheten är obetydligt.

8 § Bestämmelserna i 7 § skall beaktas även om ett yrkande om befrielse inte har framställts, om det föranleds av vad som förekommit i ärendet eller målet om skattetillägg eller förseningsavgift.

Beslut om skattetillägg i vissa fall

9 § Beslut om skattetillägg på grund av oriktiga uppgifter i mål om beskattning får meddelas inom ett år från utgången av den månad då domstolens beslut fick laga kraft.

10 § När ett beskattningsbeslut i en fråga som föranlett skattetillägg ändras, skall skattemyndigheten göra den ändring av beslutet om skattetillägg som föranleds av det nya beskattningsbeslutet.

Särskilda bestämmelser i fråga om registrering och mervärdesskatt

11 § Bestämmelserna i 1-10 §§ gäller även den som har lämnat oriktiga uppgifter och därigenom har registrerats som skattskyldig enligt 3 kap. 1 §.

12 § Bestämmelserna om skattetillägg enligt denna lag tillämpas inte i de fall mervärdesskatt fastställs och tas ut vid import.

16 kap. Inbetalning av skatt

Mottagande skattemyndighet

1 § Skatt skall betalas in till den skattemyndighet som skall fatta beslut om skatten enligt bestämmelserna i 2 kap. 1-4 §§.

Inbetalning till särskilt konto

2 § Inbetalning av skatt skall göras genom insättning på skattemyndighetens särskilda konto för skatteinbetalningar enligt denna lag.

3 § Skatten anses ha betalats den dag då betalningen har bokförts på skattemyndighetens särskilda konto.

När skatten skall vara betald

Avdragen skatt, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt

4 § Avdragen skatt, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt som har redovisats i en skattedeclaration skall ha betalats senast samma dag som deklARATIONEN skall ha kommit in till skattemyndigheten enligt 10 kap. 18, 19 eller 22 §.

Den som redovisar mervärdesskatt på beskattningsunderlag som exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas sammanlagt överstiga 40 miljoner kronor skall dock ha betalat avdragen skatt och arbetsgivaravgifter, som skall redovisas i en skattedeclaration, senast den 12, i januari senast den 17, i månaden efter redovisningsperioden.

Mervärdesskatt som har redovisats i en särskild skattedeclaration enligt

10 kap. 32 § första stycket skall ha betalats samma dag som deklarationen skall ha kommit in till skattemyndigheten.

SFS 1997:483

F-skatt och särskild A-skatt

5 § F-skatt och särskild A-skatt skall ha betalats senast den 12 i varje månad under tiden februari-januari, i januari och augusti dock senast den 17. Den som utöver F-skatt eller särskild A-skatt skall redovisa mervärdesskatt på beskattningsunderlag som anges i 4 § andra stycket skall dock, såvitt gäller augusti, betala F-skatten eller den särskilda A-skatten senast den 12.

F-skatt och särskild A-skatt som debiteras efter inkomstårets ingång skall ha betalats senast på rätt dag enligt första stycket i var och en av de månader som återstår efter utgången av antingen den månad då skatten debiteras eller, om skatten debiteras efter den 20 i en månad, efter utgången av den följande månaden.

Om F-skatt eller särskild A-skatt debiteras efter den 20 december inkomståret, skall skatten betalas senast den förfalldag som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från beslutsdagen.

Med förfalldag enligt tredje stycket avses den 26 januari, den 12 och 26 i månaderna februari-juli samt den 12 augusti.

Skatt som skall betalas enligt grundläggande beslut om slutlig skatt eller omprövningsbeslut m.m.

6 § Skatt som skall betalas enligt ett grundläggande beslut om slutlig skatt skall ha betalats senast den förfalldag som infaller närmast efter det att 90 dagar har gått från beslutsdagen.

Skatt som har bestämts genom omprövningsbeslut eller beslut om debiteringsåtgärd enligt 11 kap. 20 § eller till följd av domstols beslut skall ha betalats senast den förfalldag som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från beslutsdagen. Slutlig skatt behöver dock inte betalas före den tidpunkt som anges i första stycket.

Med förfalldag enligt första och andra styckena avses den 17 och 26 januari, den 12, 17 och 26 augusti, den 12 och 27 december samt den 12 och 26 i övriga månader.

Skattemyndigheten får besluta att betalning skall ske en annan dag än som anges i första och andra styckena, om det finns särskilda skäl.

Överskjutande ingående mervärdesskatt

7 § Inbetalning av skatt som görs genom avräkning i en skattedeklaration mot överskjutande ingående mervärdesskatt, som redovisats senast den 26, i december senast den 27, i den månad inbetalningen skulle vara gjord, anses ha gjorts på förfalldagen. Avräkning mot överskjutande ingående mervärdesskatt i övriga fall anses ha gjorts när mervärdesskatten senast skall ha redovisats.

Kommuner och landsting

8 § Inbetalning av avdragen skatt, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt från kommuner och landsting skall göras genom avräkning från fordran en-

ligt 4 § lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m.

Avräkning av inbetalda belopp

9 § Ett inbetalt belopp skall, om inte annat följer av andra stycket eller 10 §, räknas av från den skattskyldiges sammanlagda skatteskuld enligt denna lag oberoende av vad den skattskyldige har begärt.

I 9 kap. 3 § mervärdesskattelagen (1994:200) finns en särskild bestämmelse om avräkning i samband med fastighetsupplåtelse.

10 § När såväl den som i första hand är skyldig att betala skatten (*huvudbetalaren*) som någon annan, enligt bestämmelserna i 12 kap., är skyldig att betala skatten (*sidobetalare*), gäller följande:

En inbetalning av sidobetalaren skall räknas av från den skatt som också huvudbetalaren är skyldig att betala först när sidobetalarens eventuella övriga skatteskuld är betald, om inte sidobetalaren i samband med inbetalningen begär något annat.

Fördelning av skatteskuld

11 § Om den skattskyldige har en skatteskuld enligt denna lag och det behövs anges vilken skatt som är betald eller obetald, skall skulden fördelas proportionellt mellan de skatter som påförts under den aktuella perioden, om inte annat följer av 10 § eller 9 kap. 3 § mervärdesskattelagen (1994:200) eller någon annan lag.

Tilläggsavgift

12 § Vid tillgodoräkning av pensionspoäng enligt 11 kap. 6 § lagen (1962:381) om allmän försäkring skall beräkningen av hur stor del av tilläggsavgiften som den skattskyldige har betalat göras enligt följande.

Om betald preliminär skatt är minst lika stor som den slutliga skatten anses hela avgiften vara betald. Om betald preliminär skatt understiger den slutliga skatten anses så stor del av det betalda beloppet avse avgift som motsvarar hela avgiftens andel av den slutliga skatten. Samtliga betalningar som görs under inkomståret och fram till tidpunkten för debitering av slutlig skatt enligt det grundläggande beslutet om sådan skatt skall beaktas.

Belopp som betalas efter den debitering som avses i andra stycket men före utgången av juni månad året efter taxeringsåret anses som betalning av obetald avgift till samma kvotdel som obetald avgift utgör av den skattskyldiges sammanlagda skuld vid den tidpunkt då betalningen görs. Detsamma gäller om avgiften debiterats på ett annat sätt än genom ett grundläggande beslut om slutlig skatt i fråga om belopp som betalas före utgången av fjärde månaden efter den månad då skatten debiterades.

Om avgiften för visst inkomstår sätts ned anses det belopp som har betalats ändå vara det som räknats fram enligt andra och tredje styckena.

Avgift som inte har betalats enligt tredje stycket tas inte ut.

13 § Om ett inbetalt skattebelopp på grund av bristfälliga identifieringsuppgifter inte har kunnat tillgodoräknas den som gjort inbetalningen inom sju år efter det kalenderår då inbetalningen gjordes, skall beloppet tillfalla staten.

17 kap. Anstånd med inbetalning av skatt

Deklarationsanstånd

1 § Om skattemyndigheten beviljar anstånd med att lämna en skattedeklaration enligt 10 kap. 24 §, får skattemyndigheten också bevilja anstånd med inbetalningen av den skatt som skall redovisas i deklarationen.

Anstånd vid omprövning eller överklagande

2 § Skattemyndigheten får bevilja anstånd med inbetalning av skatt

1. om det kan antas att den skattskyldige kommer att få befrielse helt eller delvis från skatten,

2. om den skattskyldige begärt omprövning av eller överklagat ett beskattningsbeslut och det är tveksamt om den skattskyldige kommer att bli skyldig att betala skatten, eller

3. om den skattskyldige begärt omprövning av ett beskattningsbeslut eller ett sådant beslut överklagats och det skulle medföra betydande skadeverkningar för den skattskyldige eller annars framstå som oskäligt att betala skatten.

Anståndstiden får bestämmas till längst tre månader efter den dag då beslut fattades med anledning av begäran om befrielse eller omprövning eller med anledning av överklagandet.

3 § Om det i de fall som avses i 2 § första stycket 2 eller 3 kan antas att skatten inte kommer att betalas i rätt tid, får anstånd beviljas endast om den skattskyldige ställer säkerhet för beloppet genom en av bank utfärdad garanteringsförbindelse eller någon annan form av borgen. Anstånd får dock beviljas utan att säkerhet ställs, om anståndsbeloppet är förhållandevis obetydligt eller det annars finns särskilda skäl. Ställd säkerhet får tas i anspråk när anståndstiden gått ut. I övrigt skall bestämmelserna om säkerhet i 10-12 §§ och 13 § 2 lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. tillämpas. Vad som sägs där om kronofogdemyndigheten gäller då i stället skattemyndigheten.

Om yrkandet i omprövningsärendet eller målet bifalls, skall kostnad för ställd säkerhet ersättas av staten. Ersättningen skall minskas om endast en del av yrkandet bifalls eller om det skulle vara oskäligt att ersättning lämnas. I övrigt skall bestämmelserna i 6-11 §§ lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m. tillämpas.

Anstånd vid avyttring

4 § Om den skattskyldige har gjort en avyttring som medför inkomstbeskattning, får skattemyndigheten bevilja anstånd med inbetalning av den

skatt som har samband med avyttringen. Anstånd får beviljas endast om det finns särskilda skäl och

1. avyttringen gjorts mot betalning under minst tre år eller
2. det är osäkert om avyttringen kommer att bestå.

Anståndstiden får bestämmas till längst två år. I de fall som avses i första stycket 2 får anstånd dock inte beviljas för längre tid än tre månader efter den dag då anståndsorsaken upphörde.

Anstånd vid totalförvarstjänstgöring

5 § Om den skattskyldiges betalningsförmåga har blivit nedsatt på grund av tjänstgöring enligt lagen (1994:1809) om totalförvarspåikt under minst 60 dagar, får skattemyndigheten bevilja anstånd med inbetalning av skatt som skall betalas under tiden för tjänstgöringen eller under någon av de tre därefter närmast följande månaderna. Detsamma gäller vid tjänstgöring av

1. officerare på reservstat, reservpersonal och reservofficerare,
2. krigsfrivillig personal,
3. hemvärnspersonal,
4. medlemmar i frivilliga försvarsorganisationer.

Anståndstiden får bestämmas till längst tre månader efter den dag då tjänstgöringen upphör.

Anstånd vid handläggning av ärende om undvikande av dubbelbeskattning

6 § Regeringen eller den myndighet som regeringen har förordnat att handlägga ärenden angående tillämpning av avtal för undvikande av dubbelbeskattning får vid handläggningen av sådant ärende bevilja den skattskyldige anstånd med inbetalning av den skatt som ärendet gäller.

Anståndstiden får bestämmas till längst tre månader efter den dag då beslutet i ärendet fattades.

Anstånd i övriga fall

7 § Om det finns synnerliga skäl, får skattemyndigheten bevilja anstånd med inbetalning av skatt även i andra fall eller på annat sätt än som avses i 1-6 §§.

Gemensamma bestämmelser

8 § En ansökan om anstånd med inbetalning av skatt skall ges in till den skattemyndighet som skatten skall betalas in till. En ansökan om anstånd enligt 6 § skall dock ges in till den myndighet som handlägger ärendet om dubbelbeskattning.

9 § Anstånd beviljas med det belopp som är skäligt med hänsyn till omständigheterna.

10 § Indrivning får inte begäras av ett belopp som omfattas av anstånd.

11 § Om den skattskyldiges ekonomiska förhållanden har förändrats väsentligt sedan anstånd beviljats eller om det finns andra särskilda skäl, får beslutet om anstånd omprövas.

18 kap. Återbetalning av skatt

Återbetalning

1 § Visar den årliga avstämningen av skattekontot enligt 11 kap. 14 § att det belopp som den skattskyldige har betalat in eller tillgodoräknats är större än den skatt som skall betalas, skall det överskjutande beloppet betalas tillbaka till den skattskyldige, om inte annat följer av 7 §.

2 § Visar en annan avstämning än den årliga att det finns ett överskjutande belopp till den skattskyldiges fördel, skall beloppet betalas tillbaka, om den skattskyldige begär det. Även om den skattskyldige inte har begärt det, skall återbetalning ske, om

1. det överskjutande beloppet grundas på ett beslut om överskjutande ingående mervärdesskatt, eller
2. det överskjutande beloppet grundas på ett omprövningsbeslut eller ett beslut av domstol.

Första stycket gäller inte, om något annat följer av 7 §.

3 § Återbetalning får också, på den skattskyldiges begäran, ske av belopp som motsvarar avdragen skatt som ännu inte har tillgodoräknats den skattskyldige, till den del det kan antas att beloppet annars skulle betalas tillbaka efter den årliga avstämningen av skattekontot.

Återbetalning enligt första stycket till en skattskyldig som är fysisk person får göras endast om det gäller ett belopp som är betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden eller om det finns andra särskilda skäl. Efter inkomstarets utgång får återbetalning göras endast om den skattskyldige skall lämna en särskild självdeklaration enligt 2 kap. 13 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter eller om det finns synnerliga skäl.

Vid återbetalning enligt första stycket till en juridisk person får hänsyn inte tas till den juridiska personens kostnader för lön till delägare. Återbetalning till ett handelsbolag får, efter särskild ansökan, göras till delägarers skattekonto. Annan återbetalning till handelsbolag får göras endast om det finns särskilda skäl.

Återbetalning som grundas på ett beslut om ändrad beräkning av preliminär skatt i samband med konkurs eller utmätning enligt 8 kap. 27 eller 28 § skall göras till konkursboet respektive kronofogdemyndigheten.

Vad som sägs om återbetalning enligt denna paragraf gäller inte, om något annat följer av 7 §.

4 § En återbetalning som har sin grund i överskjutande ingående mervärdesskatt får göras före den förfallodag för skatt som infaller efter redovisningsperiodens utgång först efter det att redovisning enligt 10 kap. 20 § skett och denna skatt räknats av.

Överföring av skatt till en annan stat

5 § Skattemyndigheten får besluta att preliminär skatt, som har betalats i Sverige för inkomst som skall beskattas i en annan stat med vilken Sverige har träffat överenskommelse om uppbörd och överföring av skatt, skall föras över till den andra staten för att tillgodoräknas den skattskyldige där.

Om en inkomst eller förmögenhet har beskattats såväl här i landet som i en stat med vilken Sverige har träffat avtal för undvikande av dubbelbeskattning, får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer besluta att skatt som har betalats in för beskattningsåret skall föras över till den andra staten för att tillgodoräknas den skattskyldige där. En sådan överföring får göras endast till den del som den svenska skatten sätts ned genom avräkning av den utländska skatten eller genom att inkomsten eller förmögenheten undantas från beskattning. Överföringen får dock inte avse ett belopp som behövs för betalning av svensk skatt för beskattningsåret.

6 § Om skatt förs över enligt 5 § skall intäktsränta enligt 19 kap. inte beräknas.

Den skattskyldige får inte överlåta en fordran på skatt som skall föras över.

Hinder mot återbetalning

7 § En återbetalning enligt 1-3 §§ skall inte göras av belopp som

1. understiger 100 kronor,
2. kan antas komma att föras över till en annan stat med stöd av 5 §,
3. behövs för betalning av en skatteskuld efter beslut om ackord enligt lagen (1993:892) om ackord rörande statliga fordringar m.m.,
4. kan komma att behövas för betalning av sådan annan skatt än F-skatt och särskild A-skatt som har beslutats men ännu inte skall ha betalats,
5. kan komma att behövas för betalning av sådan annan skatt än F-skatt och särskild A-skatt som inte har beslutats men med fog kan antas komma att beslutas, eller
6. enligt vad den skattskyldige har meddelat skall användas för betalning av framtida skatteskulder.

Om det finns särskilda skäl, får även belopp som understiger 100 kronor återbetalas.

Det finns bestämmelser som förhindrar återbetalning också i lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter.

Förbud mot överlåtelse

8 § Den skattskyldige får inte överlåta en fordran på skatt som skall betalas tillbaka enligt denna lag, innan beloppet kan lyftas.

Utmätning

9 § En fordran som avses i 8 § får utmätas trots att den inte får överlåtas.

En fordran på skatt som skall betalas tillbaka med anledning av den årliga avstämningen får dock utmätas först efter det att kronofogdemyndigheten

fått tillfälle att ta fordringen i anspråk enligt lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter.

Bestämmelserna i 5 kap. 1-3 §§ utsökningsbalken tillämpas inte vid utmätning av en fordran på skatt som skall betalas tillbaka enligt denna lag.

Återbetalning när den skattskyldiges adress inte är känd

10 § Om en återbetalning enligt denna lag inte har kunnat göras på grund av att den skattskyldiges adress inte är känd för skattemyndigheten eller på grund av någon annan omständighet som beror på den skattskyldige, skall beloppet stå kvar på den skattskyldiges skattekonto.

Ett belopp som inte har kunnat betalas tillbaka inom tio år tillfaller staten.

19 kap. Räkta

Grunder för ränteberäkning

1 § Den skattskyldige skall betala ränta (*kostnadsränta*) eller tillgodoföras ränta (*intäktsränta*) enligt bestämmelserna i detta kapitel.

2 § Ränteberäkningen skall grundas på den sammanlagda skatteskuld eller skattefordran enligt denna lag som den skattskyldige har varje dag.

Till den del skatteskulden gäller skatt som avses i 4, 5 eller 7 § beräknas kostnadsränta inte för tiden från och med den 13 februari till och med den 3 maj taxeringsåret på belopp upp till och med 20 000 kronor.

Basränta

3 § Ränta skall beräknas med utgångspunkt från en räntesats (*basränta*) som motsvarar den räntesats som gäller för sexmånaders statsskuldväxlar. Basräntan skall fastställas till helt procenttal enligt de närmare föreskrifter som meddelas av regeringen. Den fastställda basräntan skall gälla från och med närmast kommande kalendermånad.

Kostnadsränta

Kostnadsränta på preliminär skatt

4 § När det är fråga om debiterad preliminär skatt som skall betalas in efter den 17 januari taxeringsåret beräknas kostnadsränta från och med den 13 februari taxeringsåret till och med den dag betalning senast skall ske. Röntan beräknas efter en räntesats som motsvarar 125 % av basräntan.

För belopp som avses i 2 § andra stycket beräknas kostnadsränta från och med den 4 maj taxeringsåret och efter en räntesats som motsvarar basräntan.

Kostnadsränta på slutlig skatt

5 § När det är fråga om skatt enligt ett grundläggande beslut om slutlig skatt efter avdrag enligt 11 kap. 14 § andra stycket 1 och tillägg enligt 11 kap. 14 § andra stycket 2 a och b, beräknas kostnadsränta från och med den 13 februari taxeringsåret till och med den dag betalning senast skall ske.

Räntan beräknas efter en räntesats motsvarande 125 % av basräntan.

För belopp som avses i 2 § andra stycket beräknas kostnadsränta från och med den 4 maj taxeringsåret och efter en räntesats som motsvarar basräntan.

Kostnadsränta vid anstånd

6 § När det är fråga om skatt som omfattas av anstånd och som skall betalas när anståndstiden gått ut beräknas kostnadsränta från och med dagen efter skattens ursprungliga förfallodag till och med den dag betalning senast skall ske med anledning av beslutet om anstånd.

Vid anstånd enligt 17 kap. 5 eller 7 § skall dock räntan beräknas från och med dagen efter den då anståndet beviljades.

Ränta enligt denna paragraf beräknas efter en räntesats som motsvarar basräntan.

Kostnadsränta vid omprövning och överklagande

7 § När det är fråga om skatt som skall betalas till följd av ett omprövningsbeslut eller ett beslut av domstol beräknas kostnadsränta från och med dagen efter skattens ursprungliga förfallodag eller, när det är fråga om slutlig skatt, från och med den 13 februari taxeringsåret till och med den dag betalning senast skall ske med anledning av skattemyndighetens eller domstolens beslut.

När det är fråga om ingående mervärdesskatt som skall betalas tillbaka till följd av ett beslut enligt 9 kap. 5 § femte stycket första meningen mervärdesskattelagen (1994:200) skall kostnadsräntan inte beräknas för tid fram till och med den dag betalning senast skall ske.

Kostnadsränta enligt första stycket beräknas efter en räntesats som motsvarar basräntan. Om skatten skall betalas till följd av ett beslut om skönsbeskattning i avsaknad av redovisning enligt 11 kap. 19 § andra stycket beräknas dock kostnadsräntan efter en räntesats som motsvarar basräntan plus 15 procentenheter.

Kostnadsränta vid för sen betalning

8 § Om betalning inte sker i rätt tid, skall ränta, för tid efter den dag skatten senast skulle ha betalats till dess ränta skall beräknas enligt 9 §, beräknas efter en räntesats som motsvarar basräntan plus 15 procentenheter. Till den del skatten inte överstiger 10 000 kronor skall dock ränta beräknas efter en räntesats som motsvarar basräntan.

Kostnadsränta vid indrivning m.m.

9 § När det är fråga om skatt som har lämnats till kronofogdemyndigheten för indrivning eller för verkställighet enligt lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter beräknas kostnadsräntan efter en räntesats som motsvarar basräntan från och med dagen efter den då beslutet om skatten registrerades i utskökningsregistret.

Påförande av kostnadsränta m.m.

10 § Kostnadsränta påförs för varje månad.

Kostnadsränta beräknas inte efter den dag betalning har skett eller statens fordran på skatten har preskriberats.

Befrielse från kostnadsränta

11 § Skattemyndigheten får helt eller delvis befria en skattskyldig från kostnadsränta, om det finns synnerliga skäl.

Intäktsränta

12 § Intäktsränta beräknas, om inte annat följer av 13 §, från och med dagen efter den då den skattskyldiges betalning bokförs på skattemyndighetens särskilda konto för skatteinbetalningar enligt denna lag eller ett belopp annars tillgodoräknas till den dag då beloppet används för betalning av skatt eller betalas tillbaka. När det är fråga om skatt som skall tillgodoräknas till följd av ett omprövningsbeslut eller ett beslut av domstol beräknas räntan från och med dagen efter skattens ursprungliga förfallodag.

13 § Intäktsränta skall beräknas från och med den 13 februari taxeringsåret för

1. skatt som skall betalas tillbaka på grund av nedsättning enligt 11 kap. 13 § eller enligt ett beslut om slutlig skatt efter avdrag enligt 11 kap. 14 § andra stycket 1 och tillägg enligt 11 kap. 14 § andra stycket 2 a och b, eller
2. skatt som skall betalas tillbaka enligt 18 kap. 3 §.

För överskjutande ingående mervärdesskatt som har redovisats i skattedeklaration enligt 10 kap. 18 eller 19 § och som inte använts för avräkning enligt 16 kap. 7 § beräknas räntan från och med dagen efter den då deklarationen senast skall ha kommit in.

14 § Intäktsränta beräknas efter en räntesats som motsvarar 45 % av basräntan och tillgodoförs varje månad.

Ändrad ränteberäkning m.m.

15 § Om ett beslut som har legat till grund för en beräkning av ränta ändras, skall motsvarande ändringar göras i ränteberäkningen.

16 § Om den 12 februari är en lördag eller en söndag, skall ränta som enligt 4, 5, 7 eller 13 § skall beräknas från och med den 13 februari i stället beräknas från och med närmast följande tisdag.

Om den 3 maj är en lördag eller en söndag, skall ränta som enligt 4 eller 5 § skall beräknas från och med den 4 maj i stället beräknas från och med närmast följande tisdag.

20 kap. Indrivning**Begäran om indrivning**

1 § Om ett skattebelopp inte har betalats i rätt tid skall, om inte särskilda skäl talar emot det, fordringen lämnas till kronofogdemyndigheten för indrivning, om det obetalda beloppet uppgår till

1. minst 10 000 kronor i fråga om en skattskyldig som skall lämna skatte-deklaration eller som, utan att vara skyldig att lämna sådan deklaration, har F-skattsedel,

2. minst 500 kronor i fråga om andra skattskyldiga.

I fråga om en skattskyldig som avses i första stycket 1 skall fordringen också lämnas till kronofogdemyndigheten för indrivning, om ett belopp på minst 500 kronor varit obetalt under en längre tid.

2 § Indrivning får begäras även i andra fall än som anges i 1 §

1. om det kan antas att fordringen kommer att föranleda en konkurs-ansökan,

2. om den skattskyldige redan är försatt i konkurs, eller

3. om det annars finns särskilda skäl.

3 § Innan indrivning begärs skall den skattskyldige uppmanas att betala skattebeloppet, om inte särskilda skäl talar mot det.

4 § Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

Vid indrivning får verkställighet enligt utsökningsbalken ske.

5 § Bestämmelser om när ansökan om verkställighet skall anses gjord finns i 2 kap. 30 § tredje stycket utsökningsbalken.

Ränta

6 § Om en fordran på ett skattebelopp har lämnats för indrivning, skall kronofogdemyndigheten också driva in räntan på beloppet.

Kronofogdemyndigheten skall beräkna räntan för tiden efter det att fordringen har lämnats för indrivning.

Bestämmelser om hur räntan skall beräknas finns i 19 kap. 2, 3, 9 och 10 §§

Konkurs

7 § Om den skattskyldige är försatt i konkurs, skall fordran på skattebelopp som inte har betalats lämnas till kronofogdemyndigheten för åtgärder som avses i 16 § lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m., även om förfallodagen ännu inte är inne.

21 kap. Omprövning

Beslut som kan omprövas

1 § Skattemyndigheten skall, om inte annat följer av 2 eller 3 §, ompröva ett beslut enligt denna lag i en fråga som kan ha betydelse för betalning eller återbetalning av skatt, om den skattskyldige begär det eller det finns andra skäl. Att omprövning skall göras när den skattskyldige överklagat ett beslut följer av 22 kap. 6 §.

Om något beslut i en fråga enligt denna lag inte har fattats, får skattemyndigheten besluta i frågan på det sätt och inom den tid som gäller för omprövning.

Skattemyndigheten får avstå från att på eget initiativ ompröva ett beslut, om omprövningen skulle avse endast ett mindre belopp.

2 § Ett beslut om preliminär skatt får ändras på grund av en ändring i den skattskyldiges inkomstförhållanden endast om ändringen avser belopp som är betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden eller om det annars finns särskilda skäl.

3 § Om en fråga som avses i 1 § har avgjorts av en allmän förvaltningsdomstol, får skattemyndigheten inte ompröva frågan.

Trots bestämmelsen i första stycket får en fråga som har avgjorts av en länsrätt eller en kammarrätt genom beslut som fått laga kraft omprövas, om beslutet avviker från rättstillämpningen i ett regeringsrättsavgörande som har meddelats efter beslutet.

Omprövning på initiativ av den skattskyldige

4 § En skattskyldig som vill begära omprövning skall göra detta skriftligt. Begäran skall, om inte annat följer av 5 §, ha kommit in till skattemyndigheten senast sju år efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut.

Även efter den tid som anges i första stycket får omprövning begäras av ett beslut som är till den skattskyldiges nackdel, om den skattskyldige gör sannolikt att han eller hon inte inom två månader före utgången av denna tid fått kännedom om beslutet eller om ett skattebesked eller en annan handling med uppgift om vad som skall betalas. Begäran skall ha kommit in inom två månader från den dag den skattskyldige fick sådan kännedom.

5 § En begäran om omprövning skall ha kommit in till skattemyndigheten inom två månader från den dag då sökanden fick del av beslutet, om det gäller

1. preliminär taxering,
2. sättet att ta ut preliminär skatt,
3. debitering eller ändring av preliminär skatt,
4. verkställande av skatteavdrag,
5. anstånd med redovisning eller inbetalning av skatt,
6. kostnadsavdrag vid beräkning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter, eller
7. särskild redovisning av arbetsgivaravgifter enligt 10 kap. 12 §.

6 § En begäran om omprövning skall vara egenhändigt undertecknad av den skattskyldige eller den skattskyldiges ombud. Är den inte det, får skattemyndigheten utfärda ett föreläggande om att den skall undertecknas. Föreläggandet skall innehålla en upplysning om att omprövning inte görs om begäran inte undertecknas.

7 § Även om tiden för begäran om omprövning har gått ut, får ett beslut om skattetillägg omprövas på begäran av den skattskyldige, så länge beslutet i den skattefråga som föranlett skattetillägget inte har fått laga kraft.

Omprövning på initiativ av skattemyndigheten

8 § Om skattemyndigheten självmant omprövar ett beslut, får omprövningsbeslut som är till den skattskyldiges fördel meddelas senast sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut.

Ett sådant omprövningsbeslut får meddelas även efter denna tid, om det av material som är tillgängligt för skattemyndigheten framgår att ett beskattningsbeslut är felaktigt.

9 § Ett omprövningsbeslut som är till nackdel för den skattskyldige får inte meddelas senare än under andra året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut, utom i de fall som avses i andra stycket samt 11 och 12 §§.

Om en skattedeklaration inte har lämnats in i rätt tid, får ett omprövningsbeslut som är till den skattskyldiges nackdel meddelas efter utgången av den tid som anges i första stycket. Ett sådant omprövningsbeslut får meddelas inom ett år från den dag deklarationen kom in till skattemyndigheten, dock senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut.

Efterbeskattning

10 § Skattemyndigheten får meddela ett omprövningsbeslut som är till nackdel för den skattskyldige efter utgången av den tid som anges i 9 § under de förutsättningar och på det sätt som anges i 11-20 §§ (*efterbeskattning*).

11 § Efterbeskattning får ske, om ett beskattningsbeslut blivit felaktigt eller inte fattats på grund av att den skattskyldige

1. i en skattedeklaration eller på annat sätt under förfarandet hos skattemyndigheten lämnat någon oriktig uppgift till ledning för beskattningsbeslutet,

2. lämnat någon oriktig uppgift i ett mål vid domstol om betalning eller återbetalning av skatt enligt denna lag, eller

3. inte lämnat en skattedeklaration eller begärd uppgift.

12 § Efterbeskattning får också ske

1. när en felräkning, felskrivning eller något annat uppenbart förbiseende skall rättas, eller

2. när en ändring föranleds av en skattemyndighets beskattningsbeslut eller en allmän förvaltningsdomstols beslut i ett mål om betalning eller återbe-

talning av skatt enligt denna lag för en annan redovisningsperiod än den som ändringen gäller eller för någon annan skattskyldig.

13 § Efterbeskattning enligt 11 § eller 12 § 1 får ske endast om den avser belopp av någon betydelse.

Efterbeskattning får inte ske, om beslutet med hänsyn till omständigheterna skulle framstå som uppenbart oskäligt eller om skattemyndigheten tidigare fattat beslut om efterbeskattning som avser samma fråga.

Efterbeskattning får inte avse enbart skattetillägg eller förseningsavgift, utom i fall som avses i 12 § 1.

Tidsfrist för efterbeskattning

14 § Skattemyndighetens beslut om efterbeskattning skall, om inte annat följer av 15-20 §§, meddelas senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut.

15 § Beslut om efterbeskattning enligt 12 § 2 får meddelas även efter den tid som anges i 14 § men senast sex månader efter det beslut som föranleder ändringen.

Om anstånd har beviljats någon med betalning av skatt i avvaktan på kammarrättens eller Regeringsrättens beslut med anledning av överklagande, får efterbeskattning i fråga om skatteavdrag ske senast andra året efter utgången av det kalenderår då domstolens beslut meddelades.

16 § Beslut om efterbeskattning på grund av en oriktig uppgift i ett omprövningsärende eller mål om betalning eller återbetalning av skatt enligt denna lag får meddelas efter den tid som anges i 14 eller 15 § men senast ett år från utgången av den månad då skattemyndighetens eller domstolens beslut i ärendet eller målet fått laga kraft.

17 § Om den skattskyldige har avlidit, skall beslut om efterbeskattning meddelas senast under andra året efter utgången av det kalenderår då bouppteckningen efter den avlidne gavs in för registrering.

18 § Om den skattskyldige på det sätt som anges i 14 § andra stycket skattebrottslagen (1971:69) delgetts underrättelse om misstanke om brott som avser skatt enligt denna lag eller om åtal har väckts mot den skattskyldige för sådant brott, får ett beslut om efterbeskattning meddelas för den redovisningsperiod som brottet avser även efter utgången av den tid som anges i 14 eller 15 §. Detsamma gäller om tiden för att döma den skattskyldige till påföljd för ett sådant brott har förlängts genom beslut enligt 14 a § skattebrottslagen.

Beslut om efterbeskattning får i de fall som avses i 12 § skattebrottslagen också meddelas efter utgången av den tid som anges i 14 eller 15 §.

19 § Beslut om efterbeskattning enligt 18 § första stycket skall meddelas före utgången av kalenderåret efter det år då någon av de där angivna åtgärderna först vidtogs. Beslut om efterbeskattning enligt 18 § andra stycket skall meddelas före utgången av kalenderåret efter det år då åtgärd som av-

ses i 12 § skattebrottslagen (1971:69) vidtagits. Om den skattskyldige har avlidit, skall dock ett beslut om efterbeskattning meddelas inom sex månader från dödsfallet.

Beslutet skall, utom i fall som avses i 12 § skattebrottslagen, undanröjas av skattemyndigheten, om åtal inte väcks på grundval av den förundersökning som föranlett underrättelsen om brottsmisstanke eller beslutet om tidsförlängning eller, om åtal har väckts, åtalet läggs ned eller inte bifalls till någon del.

20 § Bestämmelserna i 18 och 19 §§ tillämpas också på en juridisk persons beskattning, om en åtgärd som avses i 18 § första stycket har vidtagits mot den som har företrätt den juridiska personen eller om företrädaren frivilligt vidtagit någon åtgärd som avses i 12 § skattebrottslagen (1971:69).

22 kap. Överklagande

Överklagande av skattemyndighetens eller Riksskatteverkets beslut

1 § Beslut av skattemyndigheten eller Riksskatteverket får, utom i de fall som avses i 2 §, överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige. Beslut som myndighet fattat enligt 13 kap. 1 § överklagas hos regeringen. Skattemyndighetens beslut får överklagas också av Riksskatteverket.

Vid överklagande av beslut om avgiftsunderlag för egenavgifter gäller 11-13 §§ lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

Beslut som inte får överklagas

2 § Beslut i fråga om

1. befrielse enligt 5 kap. 11 § från skyldigheten att göra skatteavdrag,
 2. skatterevision enligt 14 kap. 7 §,
 3. anstånd enligt 17 kap. 6 § med inbetalning av skatt, och
 4. föreläggande vid vite enligt 23 kap. 2 §
- får inte överklagas.

Den skattskyldiges överklagande

3 § Den skattskyldiges överklagande skall, om inte annat följer av 4 §, ha kommit in senast sju år efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut. Om beslutet har meddelats efter den 30 juni det sjätte året och klaganden har fått del av beslutet efter utgången av oktober samma år, får överklagandet dock komma in inom två månader från den dag då klaganden fick del av beslutet.

Den skattskyldige får överklaga ett beslut även om det inte är till nackdel för honom eller henne.

4 § Ett överklagande skall ha kommit in inom två månader från den dag då klaganden fick del av beslutet, om det gäller

1. preliminär taxering,
2. sättet att ta ut preliminär skatt,
3. debitering eller ändring av preliminär skatt,

4. verkställande av skatteavdrag,
 5. anstånd med redovisning eller inbetalning av skatt,
 6. kostnadsavdrag vid beräkning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter,
- eller
7. särskild redovisning av arbetsgivaravgifter enligt 10 kap. 12 §.

5 § Även om tiden för överklagande har gått ut, får ett beslut om skattetillägg överklagas så länge beslutet i den skattefråga som föranlett skattetillägget inte har fått laga kraft.

Förfarandet vid överklagande

6 § Bestämmelserna i 6 kap. 5-7 §§ taxeringslagen (1990:324) gäller när en skattskyldig har överklagat skattemyndighetens beslut.

Vid överklagande av beslut om debitering till följd av taxeringsbeslut gäller bestämmelserna i 6 kap. 3 § taxeringslagen.

Riksskatteverkets överklagande

7 § Riksskatteverkets överklagande skall ha kommit in inom den tidsfrist som enligt 21 kap. 8, 9 och 14-20 §§ gäller för beslut om omprövning på initiativ av skattemyndigheten eller efter sådan tid men inom två månader från den dag då det överklagade beslutet meddelades.

Om ett omprövningsbeslut som avser efterbeskattning överklagas och det begärs ändring till den skattskyldiges nackdel, skall överklagandet ha kommit in inom två månader från den dag då beslutet meddelades.

8 § Om Riksskatteverket har överklagat ett beskattningsbeslut, skall talan om skattetillägg och förseningsavgift som har samband med beslutet föras samtidigt.

9 § Riksskatteverket får hos länsrätten begära att en arbetsgivare skall betala arbetsgivaravgifter och skatteavdrag samt att en skattskyldig skall betala mervärdesskatt.

Riksskatteverket får på det sätt som gäller för överklagande enligt denna lag hos länsrätten begära att skattetillägg tas ut.

Överklagande av länsrättens och kammarrättens beslut

10 § Beslut av länsrätten i fråga om

1. kostnadsavdrag vid beräkning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter, och
2. särskild redovisning av arbetsgivaravgifter enligt 10 kap. 12 § får inte överklagas.

11 § Överklagande av beslut av länsrätten i fråga om

1. preliminär taxering,
2. sättet att ta ut preliminär skatt,
3. debitering eller ändring av preliminär skatt,
4. verkställande av skatteavdrag,
5. anstånd med redovisning eller inbetalning av skatt,

6. befrielse från skattetillägg och förseningsavgift enligt 15 kap. 7 och 8 §§ och ränta enligt 19 kap. 11 §, samt

7. överföring av skatt till en annan stat

får prövas av kammarrätten endast om den har meddelat prövnings-tillstånd.

12 § I fråga om överklagande av länsrättens eller kammarrättens beslut om avgiftsunderlag för egenavgifter gäller 12 och 13 §§ lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

13 § Bestämmelserna i 6 kap. 10-24 §§ taxeringslagen (1990:324) gäller för mål enligt denna lag.

23 kap. Övriga bestämmelser

Avrundning

1 § Belopp som avser skatt eller underlag för beräkning av skatt enligt denna lag anges i hela krontal så att öretal faller bort.

Vite

2 § Ett föreläggande enligt denna lag får förenas med vite, om det finns anledning att anta att det annars inte följs. Vite får dock inte föreläggas staten, ett landsting, en kommun eller en tjänsteman i tjänsten.

Om vite har förelagts också med stöd av en bestämmelse i taxeringslagen (1990:324) eller lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter, prövas frågan om att döma ut vitet av den länsrätt som är behörig enligt dessa lagar.

Vid prövning av en fråga om utdömmande av vite får även vitets lämplighet bedömas.

Representant för enkelt bolag eller partrederi

3 § Om en verksamhet bedrivs genom ett enkelt bolag eller ett partrederi, får skattemyndigheten efter ansökan av samtliga delägare besluta att den av delägarna som dessa föreslår tills vidare skall svara för redovisningen och betalningen av avdragen skatt, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt som hänför sig till verksamheten och i övrigt företräda bolaget eller partrederiet i frågor som rör sådan skatt. Underlag för kontroll av skatteredovisningen skall finnas tillgängligt hos delägaren.

Ett beslut enligt första stycket innebär inte att övriga delägare befrias från sina skyldigheter enligt denna lag i de fall den som skall svara för redovisningen och betalningen inte fullgör sina skyldigheter.

Representant för utländsk företagare

4 § En utländsk företagare som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200) skall företrädas av en representant som är godkänd av skattemyndigheten. En sådan representant skall enligt fullmakt av den utländska

företagaren som ombud för företagaren svara för redovisningen av mervärdesskatt för den verksamhet som skattskyldigheten omfattar och i övrigt företräda den utländska företagaren i frågor som gäller mervärdesskatt. Skattemyndigheten får kräva att säkerhet ställs för skattens betalning. Underlag för kontroll av skatteredovisningen skall finnas tillgängligt hos representanten.

Första stycket gäller inte en utländsk företagare som är en juridisk person och har ett fast driftställe här i landet.

Behörighet att lämna uppgift

5 § Bestämmelserna om skyldighet för ställföreträdare att lämna självdeklaration eller uppgifter i 4 kap. 2 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter gäller också för uppgifter som skall lämnas enligt denna lag.

6 § Uppgifter som lämnats för en skattskyldig som är en juridisk person anses ha lämnats av den skattskyldige, om det inte var uppenbart att uppgiftslämnaren saknade behörighet att företräda den skattskyldige.

Verkställighet

7 § En begäran om omprövning eller ett överklagande av ett beslut enligt denna lag eller taxeringslagen (1990:324) inverkar inte på skyldigheten att betala den skatt som omprövningen eller överklagandet rör.

8 § En åtgärd enligt denna lag får verkställas även om det beslut som föranleder åtgärden inte har fått laga kraft. Motsvarande gäller vid verkställighet enligt utskökningsbalken.

Gallring

9 § Bestämmelserna om förvaring och gallring i 4 kap. 13 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter gäller också för skattedeclarationer och andra handlingar som avses i 14 kap. 8 §.

1. Denna lag träder i kraft den 1 november 1997. Lagen tillämpas första gången när det gäller

- a) F-skatt och särskild A-skatt: på skatt som avser inkomståret 1998,
- b) skatt som skall redovisas i en skattedeclaration: på skatt som avser redovisningsperioden januari 1998,
- c) annan skatt: på skatt som avser det beskattningsår som gått ut närmast före den 1 januari 1999.

2. För inkomståret 1998 skall utan ansökan F-skattsedel utfärdas för den som vid utgången av år 1997 har en F-skattsedel utfärdad enligt 33 b § eller 33 c § uppborrdslagen (1953:272).

3. Vid beräkning av F-skatt och särskild A-skatt för inkomståret 1998 enligt bestämmelserna om schablonberäkning i 6 kap. 1 och 2 §§ i den nya lagen skall skatten beräknas med utgångspunkt från den slutliga skatten på grund av 1997 års taxering med tillämpning av bestämmelserna i 13 § 1 och 3 mom. uppborrdslagen.

4. En skattskyldig som för tidigare år eller redovisningsperioder står i skuld för skatt som uppbärs enligt uppbördslagen, lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare eller mervärdesskattelagen (1994:200) har vid återbetalning enligt 18 kap. 1-4 §§ i den nya lagen rätt att få tillbaka bara vad som överstiger skulden samt ränta och avgift som är hänförlig till skulden.

5. Vid utgången av oktober 1997 upphör följande lagar att gälla:

a) uppbördslagen, som dock, om inte annat följer av 7 eller 8, fortfarande skall tillämpas i fråga om preliminär skatt för tid före den 1 januari 1998 samt slutlig, kvarstående och tillkommande skatt avseende 1998 eller tidigare års taxeringar samt avgift eller ränta på sådan skatt, och

b) lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare, som dock, om inte annat följer av 8, fortfarande skall tillämpas i fråga om arbetsgivaravgifter för utgiftsåret 1997 och tidigare år samt avgift eller ränta på dessa.

6. Skatteavdrag från dagpenning från arbetslöshetskassa skall till utgången av år 1998 göras enligt en särskild skattetabell grundad på en för landet genomsnittlig skattesats till kommunal inkomstskatt under beskattningsåret avrundad till helt kronor.

7. Bestämmelserna i uppbördslagen om arbetsgivarnas medverkan vid uppbörd av kvarstående skatt tillämpas sista gången i fråga om kvarstående skatt enligt 1996 års taxering.

8. Vid tillämpningen av bestämmelserna om begränsning av rätten till återbetalning i 68 § 5 mom. uppbördslagen och 25 § lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare skall hänsyn tas också till skyldighet att betala skatt enligt den nya lagen.

9. Bestämmelserna om betalningsskyldighet för företrädare för juridisk person i 12 kap. tillämpas från ikraftträdandet även i fråga om innehållen skatt, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt som tas ut enligt uppbördslagen, lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare, lagen (1968:430) om mervärdesskatt eller mervärdesskattelagen. Detsamma gäller i fråga om avgiftstillägg, skattetillägg, ränta och dröjsmålsavgift enligt nämnda lagar.

Äldre bestämmelser om betalningsskyldighet för företrädare gäller fortfarande i fråga om mål om sådan betalningsskyldighet som anhängiggjorts före utgången av år 1997.

10. Bestämmelserna i 14 kap. 3-7 §§ gäller från ikraftträdandet i tillämpliga delar även i fråga om skatt eller avgift som tas ut enligt

- a) uppbördslagen,
- b) lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare,
- c) lagen (1968:430) om mervärdesskatt, eller
- d) mervärdesskattelagen (1994:200).

På regeringens vägnar

GÖRAN PERSSON

THOMAS ÖSTROS
(Finansdepartementet)

1 kap. Tillämpningsområde och definitioner

- 1-2 §§ Lagens tillämpningsområde
- 3-6 §§ Definitioner

2 kap. Beslutande myndighet

- 1 § Beslut som rör fysiska personer
- 2 § Beslut som rör juridiska personer
- 3 § Beslut som rör registrerade skattskyldiga
- 4 § Beslut i fråga om vissa gemenskapsinterna förvärv
- 5-6 §§ Överflyttning av ärenden och uppgifter
- 7 § Riksskatteverkets befogenheter
- 8 § Avgörande i skattenämnd

3 kap. Registrering och skattekonton

- 1 § Registrering
- 2-3 §§ Anmälan för registrering
- 4 § Föreläggande
- 5-6 §§ Skattekonton

4 kap. Preliminär skatt och skattsedel på sådan skatt

- 1-5 §§ Skyldighet att betala preliminär skatt
- 6 § Skattsedel på preliminär skatt
- 7-11 §§ Utfärdande av F-skattsedel
- 12 § F-skattebevis
- 13-15 §§ Återkallelse av F-skattsedel
- 16 § Utfärdande av A-skattsedel

5 kap. Skatteavdrag

- 1 § Skyldighet att göra skatteavdrag
- 2-7 §§ Skatteavdrag från ersättning för arbete
- 8-9 §§ Skatteavdrag från ränta och utdelning
- 10-11 §§ Beslut om befrielse från skatteavdrag
- 12 § Skyldighet att lämna uppgift om skatteavdrag
- 13 § Skyldighet att tillämpa vissa beslut
- 14 § Återbetalning av skatteavdrag
- 15 § Föreläggande att göra skatteavdrag
- 16 § Skyldighet att visa upp skattsedel m.m.

6 kap. Beräkning av F-skatt

- 1-2 §§ Beräkning av F-skatt enligt schablon
- 3-4 §§ Beräkning av F-skatt enligt preliminär taxering
- 5 § Ändrad beräkning av F-skatt
- 6 § Hänsyn till andra belopp

7 kap. Beräkning av särsteavdrag**8 kap. Beräkning av skatteavdrag**

- 1-7 §§ Skatteavdrag enligt skattetablell
- 8-10 § § Skatteavdrag enligt en bestämd procentsats

- 11-13 §§ Särskild beräkningsgrund för skatteavdrag
- 14-25 §§ Underlag för beräkning av skatteavdrag
- 26 § Skatteavdrag från förskott
- 27-28 §§ Minskat skatteavdrag vid konkurs eller utmätning
- 29 § Ändrad beräkning av skatteavdrag

9 kap. Beräkning av arbetsgivaravgifter

- 1-3 §§ Arbetsgivaravgifter

10 kap. Skyldighet att lämna deklaration

- 1 -8 § § Preliminär självdeklaration
- 9-24 §§ Skattedeklaration
- 25-28 §§ Hur en deklaration skall lämnas
- 29-36 §§ Särskilda bestämmelser om redovisning av mervärdesskatt
- 37 § Redovisningsskyldighet vid avveckling

11 kap. Beskattningsbeslut

- 1-2 §§ Innebörden av beskattningsbeslut
- 3-8 §§ Preliminär skatt
- 9-15 §§ Slutligskatt
- 16-19 §§ Beslut med anledning av skattedeklaration eller andra uppgifter
- 20 § Beslut om vissa debiteringsåtgärder

12 kap. Ansvar för skatt

- 1-2 §§ Betalningsansvar för preliminär skatt
- 3⁴ §§ Ansvar för den som inte har gjort anmälan enligt 5 kap. 7 §
- 5 § A-skattsedelsinnehavares ansvar för arbetsgivaravgifter
- 6-8 §§ Ansvar för företrädare för juridisk person
- 9 § Dödsbo
- 10-13 §§ Regress

13 kap. Befrielse från betalningsskyldighet

- 1 § Skatteavdrag, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt
- 2 § Andra bestämmelser om befrielse

14 kap. Utredning i skatteärenden

- 1 § Den skattskyldiges rätt att yttra sig
- 2 § Skyldighet att föra anteckningar
- 3-5 §§ Föreläggande att lämna uppgift
- 6 § Besök eller annat personligt sammanträffande
- 7 § Skatterevision
- 8 § Utlämnande av uppgifter

15 kap. Skattetillägg och förseningsavgift

- 1-5 §§ Skattetillägg
- 6 § Förseningsavgift
- 7-8 §§ Befrielse från skattetillägg och förseningsavgift
- 9-10 §§ Beslut om skattetillägg i vissa fall
- 11 -12 § § Särskilda bestämmelser i fråga om registrering och mervärdesskatt

16 kap. Inbetalning av skatt

- 1 § Mottagande skattemyndighet
- 2-3 §§ Inbetalning till särskilt konto
- 4-8 §§ När skatten skall vara betald
- 9-10 §§ Avräkning av inbetalda belopp
- 11-12 §§ Fördelning av skatteskuld
- 13 § Skattebelopp som inte kunnat tillgodoräknas någon skattskyldig

17 kap. Anstånd med inbetalning av skatt

- 1 § Deklarationsanstånd
- 2-3 §§ Anstånd vid omprövning eller överklagande
- 4 § Anstånd vid avyttring
- 5 § Anstånd vid totalförvarstjänstgöring
- 6 § Anstånd vid handläggning av ärende om undvikande av dubbelbeskattning
- 7 § Anstånd i övriga fall
- 8-11 §§ Gemensamma bestämmelser

18 kap. Återbetalning av skatt

- 1-4 §§ Återbetalning
- 5-6 §§ Överföring av skatt till en annan stat
- 7 § Hinder mot återbetalning
- 8 § Förbud mot överlåtelse
- 9 § Utmätning
- 10 § Återbetalning när den skattskyldiges adress inte är känd

19 kap. Ränta

- 1-2 §§ Grunder för ränteberäkning
- 3 § Basränta
- 4-11 §§ Kostnadsränta
- 12-14 §§ Intäktsränta
- 15-16 §§ Ändrad ränteberäkning m.m.

20 kap. Indrivning

- 1-5 §§ Begäran om indrivning
- 6 § Ränta
- 7 § Konkurs

21 kap. Omprövning

- 1-3 §§ Beslut som kan omprövas
- 4-7 §§ Omprövning på initiativ av den skattskyldige
- 8-9 §§ Omprövning på initiativ av skattemyndigheten
- 10-13 §§ Efterbeskattning
- 14-20 §§ Tidsfrist för efterbeskattning

22 kap. Överklagande

- 1 § Överklagande av skattemyndighetens eller Riksskatteverkets beslut
- 2 § Beslut som inte får överklagas

SFS 1997:483

- 3-5 §§ Den skattskyldiges överklagande
- 6 § Förfarandet vid överklagande
- 7-9 §§ Riksskatteverkets överklagande
- 10-13 §§ Överklagande av länsrättens och kammarrättens besk

23 kap. Övriga bestämmelser

- 1 § Avrundning
 - 2 § Vite
 - 3 § Representant för enkelt bolag eller partrederi
 - 4 § Representant för utländsk företagare
 - 5-6 §§ Behörighet att lämna uppgift
 - 7-8 §§ Verkställighet
 - 9 § Gallring
-